ANUL X No. 2960 — Ediția de seară — VINERI 3 OCTOMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc inainte:
Un an in țară 30 leĭ; in străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numĕrul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

CELE DOUA CURENTE DRAPELISTE

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Noĭ și tripla alianță

Alipirea noastră de alianța întreită nu se soldează numaĭ cu sacrificarea intereselor economice ale Romînieĭ și cu pagube în chestia națională, dar încă și cu o înjosorire sistematică.

Pentru a fi credincios tripleĭ alianțe și pentru a urma cu sfințenie poruncilor împăratuluĭ Wilhelm, guvernul Romînieĭ a luat un rol rușinos, acela de polițist al sultanuluĭ. Aceasta este, în adevăr, o purtare *fin de siècle* și o purtare nedemnă pentru guvernul unuĭ stat civilizat.

Cîtă vreme Romînia era o țară mică, tributară, supusă suzeranităței turceștĭ și pe cîtă vreme Turcia era o mare și impozantă putere, țara noastră a avut destul curagiŭ ca să fie o țară ospitalieră, să fie refugiul creștinilor prigonițĭ de iataganul turcesc și să înlesnească, pe teritoriul eĭ, organizarea bandelor bulgare. Dar de cînd am devenit un regat independent, de cînd am pus pe fruntea luĭ Carol I coroana topită din oțelul tunurilor turceștĭ, ne-am micșorat, ne-am scoborît sistematic, ne-am dedat la rolurĭ ignobile, am devenit spioniĭ Turcilor în Orient, am devenit obiectul de oroare al sărmanilor asuprițĭ.

Purtarea guvernuluĭ față de Turcia este atît de odioasă și atît de repulsivă, în cît nu am putea-o înfiera în destul. Grație acesteĭ purtărĭ, am ajuns acolo în cît să ne fie rușine că sîntem Romînĭ; simțim cum dezonoarea ne acoperă, simțim cum reputația noastră de popor generos este desființată de către un guvern slugarnic.

Aceea ce nicĭ un stat din lume, aceea ce nicĭ o națiune mare saŭ mică, slabă saŭ puternică, civilizată saŭ barbară, refuză să facă, aceea facem noĭ. Infamiile de carĭ altora le e greață, meseriile ignobile de carĭ fug mîinile omenireĭ întregĭ, pe acelea le îmbrățișăm noĭ. Romîniĭ la sfîrșitul veaculuĭ al 19-lea aŭ ajuns, aceea ce n'aŭ fost nicĭ în timpurile negreĭ asupririĭ: slugile unuĭ stat barbar și sîngeros.

Și toate acestea pentru a culege roadele alipireĭ noastre de tripla alianță; toate rușinile, toate pagubele, toate umilințele pentru a plăti marea cinste de a sta la poruncile împăratuluĭ Wilhelm al II-lea.

Aceĭ carĭ conduc politica externă a Romînieĭ să nu creadă că toate acestea aŭ să meargă la nesfîrșit. Am răbdat în destul o politică străină, menită să satisfacă numaĭ interesele străine; în destul am fost sclaviĭ politiceĭ dictate de la Berlin, în destul am urmat, supușĭ și umilĭ, instrucțiunile imperioase ale Berlinuluĭ. De acuma nu maĭ putem răbda.

S'aŭ deșteptat popoare maĭ adînc adormite, sclaviĭ aŭ rupt lanțurile seculare și aŭ devenit oamenĭ liberĭ; eĭ bine, Romînul va ști și dînsul să se dezmeticească și să devie stăpîn pe pămîntul săŭ.

Să ne deșteptăm, să apucăm de piept pe d. Dimitrie Sturdza și să'l scuturăm zdravăn și să'l întrebăm cu învoirea cuĭ a devenit jandarmul mîrșav al Turcieĭ? Ce politică ocultă și odioasă a inaugurat d-sa în țara aceasta și, măcar — dacă face politică ignobilă dar practică — carĭ foloase a stors în schimbul atîtor murdăriĭ?

Diplomația d-sale, ajutată de aghiotanțĭ imbecilĭ, se screme de doĭ anĭ și, totușĭ, n'a putut dobîndi nimic. Mitropolit n'avem în Macedonia, școlĭ n'avem, drepturĭ speciale pentru Romînĭ n'am dobîndit, doar decorațiile turceștĭ dacă împodobesc pepturile diplomaților.

Ce deosebire între purtarea rușinoasă a Romînilor și purtarea demnă și bărbătească a miculuĭ regat sîrbesc!

Const. C. Bacalbașa

SATIRA POLITICA

Cupeurile

Noua instituțiune a cupeurilor, pe care o crează actualul regim al Catonilor, a produs o vie emoțiune pe toate trotuarele Capitaleĭ.

Se spune că trotuaristele, ca și cele-l'alte dame vivante, aŭ hotărît să trimeată o delegațiune impozantă din sînul lor, spre a mulțumi prefectuluĭ pentru reforma importantă ce a introdus în Bucureștĭ.

Căcĭ, grație acesteĭ reforme, cheltuelile pe la otelurĭ vor fi menajate clienților, iar cupeul ospitalier va fi, de azĭ înainte, locul de predilecțiune al rendevuurilor galante.

Nu e vorba, ițĭ va trebui mult tupeŭ pentru ca să daĭ rendez-vous într'un cupeŭ, dar... chestia economică maĭ pre sus de orĭ-ce.

Vax.

K. H. Wolff
(Actualitate)

Deputatul în Reichsratul austriac, Karl Herrmann Wolff, și-a făcut renume prin duelul pe care l-a avut zilele acestea cu primul ministru austriac Badeni.

Wolff este unul dintre capiĭ campanieĭ obstrucționiste, despre care s'a vorbit atît de mult.

Duelul a avut de cauză următorul incident: la deschiderea Reichsratuluĭ austriac, se răspîndi zvonul că în sala parlamentuluĭ se află vre-o 15 polițiștĭ secrețĭ. Atuncĭ Wolff se adresă conteluĭ Badeni și-l apostrofă aruncîndu-ĭ următoarele cuvinte: „dacă-ĭ adevărat ce se zvonește, atuncĭ aceasta e o infamie". Primul ministru se simți ofensat și-l provocă pe Wolff la un duel, din care premierul eși învins.

Tograf.

Cele două curente drapeliste

Aseară, cum am spus, cîțĭ-va dintre membriĭ comitetuluĭ aurelianist s'aŭ întrunit pentru a discuta asupra atitudineĭ grupăreĭ lor față de guvern.

După cum am arătat în maĭ multe rîndurĭ, în gruparea aurelianistă sînt două curente. In întrunirea de aseară aceste curente s'aŭ manifestat pe față.

Ce a provocat întrunirea?

Dar ce a provocat această convocare repede și neașteptată?

Notița pe care a publicat'o alaltăerĭ „Drapelul", notiță prin care se declara că gruparea aurelianistă n'a avut, nu are și nu va avea tratative cu guvernul, că această grupare nu vrea să se împace cu guvernul.

Această notiță a alarmat pe aurelianiștiĭ carĭ vor să se împace cu guvernul și aceștia aŭ cerut convocarea comitetuluĭ.

Notița fusese pusă în ziar de către dd. Costinescu, C. Dimitrescu și Xenopol, ceĭ treĭ conducătorĭ aĭ „Drapeluluĭ".

Atitudinea d-lor Giani și Grădișteanu

Am arătat de erĭ ce s'a petrecut în întrunire. S'aŭ declarat contra tratativelor cu guvernul, în mod categoric, dd. Dim. Giani, P. Grădișteanu, Delavrancea, Gh. Mîrzescu, etc.

Președintele Camereĭ a fost așa de tranșant în cît a surprins chiar și pe aceea carĭ îĭ cunoșteaŭ maĭ dinainte părerile.

D. P. Grădișteanu nu s'a lăsat maĭ pe jos. Amîndoĭ aŭ susținut părerea că gruparea din jurul „Drapeluluĭ" trebuie să ia o atitudine energică și franc democratică pentru a stabili o demarcație serioasă între partidul liberal și cel conservator.

Declarația acestora a produs o adevărată consternație între guvernamentalĭ. Se știe că de maĭ mult timp aceștia spuneaŭ că dd. Giani și Grădișteanu se împacă cu guvernul și părăsesc gruparea de la „Drapelul". Ceĭ neinițiațĭ în secretele inventatorilor acestor știrĭ tendențioase le luaŭ drept bune. Declarațiile făcute erĭ seară de d-niĭ Giani și Grădișteanu le-aŭ căzut ca un trăznet pe cap.

Ce vor d-niĭ Aurelian și Lascar

D-niĭ Aurelian și Lascar sînt tot la politica de basculă, vînd tot cu cincĭ funduri la litră.

Declarațiile d-lor aŭ o importanță deosebită, ele dovedesc că în gruparea aurelianistă se va face în curînd o sciziune, saŭ d-niĭ Lascar și Aurelian vor trece pe planul al 2-lea, pentru a lăsa conducerea grupăreĭ în mîinile d-lor Costinescu, Giani și C. Dimitrescu-Iașĭ.

D-niĭ Aurelian și Lascar sînt de părere că ar trebui să se trateze cu d. Sturdza, să nu se ceară decapitarea acestuia de la șefie și să se încerce o remaniare ministerială.

Tot vechea idee, că nu vor să-și ia răspunderea uneĭ sciziunĭ în partid.

Decisiunea

Ceĭ adunațĭ erĭ seară aŭ decis să convoace pe toțĭ deputațiĭ și senatoriĭ carĭ aŭ fundat gruparea, pentru ca să decidă ce linie aŭ să urmeze.

Convocarea se va face cel mult pentru 10—15 Octombre.

E de notat că la întrunirea de erĭ seară n'a asistat d. Costinescu.

La consfătuirea viitoare ciocnirea între cele două curente va fi decisivă. E probabil că se va întîmpla o sciziune și d. Costinescu va lua conducerea „Drapeluluĭ" în mod efectiv.

Dacă sciziunea se face, atuncĭ gruparea de la „Drapelul" va lua caracterul uneĭ grupărĭ adevărat democratice.

Rep.

Manifestațiĭ patriotice

Se părea că entusiazmul pentru cauza Romînilor subjugațĭ s'a stins în Romînia, că d. Dimitrie Sturdza a reușit după cum se lăuda la Viena și Berlin, să ucidă sentimentul național la Romînĭ și să'ĭ facă să părăsească cauza Romînilor subjugațĭ.

Vrajba împărțise în tabere vrăjmașe pe conducătoriĭ romînilor de din colo, vrajba amuțise Liga vrajba gonise din jurul aceste instituțiĭ naționale mulțime de Romînĭ.

In chestiunea națională nu maĭ răsuna de cît o voce, vocea cobitoare a d-luĭ Sturdza, care s'a cocoțat ca o bufniță d'asupra ruinelor instituțiilor naționale.

D. Sturdza trăsese un bulevard de la Pesta la Bucureștĭ, bulevardul saltanalelor oficiale, pe care țăraniĭ, Romînĭ de carnaval, sal tau ca pețitorĭ galĭ.

Infrățirea era completă între guvernele celor două state ale cărora popoare se află în dușmănie.

Totĭ își plecaŭ fruntea înaintea hotărîrilor d-luĭ Sturdza și Ungurii, singurĭ că d. Sturdza a triumfat, aŭ început să strige: victorie!

Strigătele de bucurie ale Ungurilor aŭ redeșteptat pe Romînĭ și cînd ne-am dat cu toțiĭ seama de primejdia în care ne împinge d. Sturdza, s'a produs o reacțiune atît de puternică în spirite în cît în 24 de ore Romînia, de la Severin și pînă la Dorohoĭ, a luat cu totul altă înfățișare.

S'aŭ înfrățit luptătoriĭ, a reînviat *Liga* și din toate părțile Romînieĭ își îndreaptă pașiĭ spre instituțiunea națională menită să apere și să sprijine pe frațiĭ subjugațĭ.

Nicĭ odată nu ne-am dat maĭ bine seama de importanța aceste instituțiunĭ, nicĭ odată nu ne-am făcut maĭ bine datoria către marea chestie a neamuluĭ romînesc.

„Și nenorocirile sînt bune la ceva". Să mulțumim d-luĭ Sturdza neputinciosul surpător al chestieĭ naționale, că prin tentativa sa neputincioasă ne-a deschis ochiĭ și ne-a arătat primejdia care ne poate amenința serios la un moment.

De acum știm că *Liga* trebuie să fie instituția scumpă a tuturor Romînilor.

Să continuăm decĭ manifestațiile patriotice, să ne grupăm la *Ligă*.

Ianus.

Mizeria la sate

Incepe să sufle crivățul și țăraniĭ de-abea ieșițĭ din puhoiul apelor, staŭ fără adăpost și fără de pîine.

Indiferența guvernuluĭ e criminală.

Vocea noastră n'a fost ascultată cînd ceream convocarea Camerelor și votarea ajutoarelor necesare pentru micșorarea lipsurilor de carĭ acum vor boli și muri miĭ de țăranĭ.

Din Roman a și sosit petiție la rege din partea țăranilor calicițĭ de inundațiile Siretuluĭ, la Iașĭ țăraniĭ iar așteaptă pe vodă să-ĭ ceară pîine și ceva lemne pentru a'șĭ reconstrui cocioabele prăpădite.

E înfiorătoare naivitatea acestor ființe, — dar maĭ înfiorătoare încă e absoluta nepăsare a lumeĭ politice, care se gîndește la toate panglicăriile posibile, numaĭ la faptul că se vor stinge miĭ de suflete în chinurile foameĭ și gerurile ierneĭ nimenĭ nu se gîndește.

Se vor găsi oare 10—15 deputațĭ, carĭ, la deschiderea parlamentuluĭ, să propuie o urgentă intervenire a statuluĭ?

Ad.

Alt personagiŭ

Iată că și fiul luĭ Apostol Mărgărit, un oare-care Tache Mărgărit, a devenit acuma un personagiŭ.

Da, despre Tache Mărgărit se pomenește acuma în presă, se scriŭ informațiunĭ, articolașe, se întreține publicul, în sfîrșit, pînă și mititelul acesta, a ajuns un subiect care poate interesa.

Socotim că presa n'ar trebui să dea prea multă importanță tuturor microbilor carĭ mișună în jurul guvernuluĭ și caută să'șĭ întreție existența pe socoteala budgetuluĭ.

In special, acest Tache Mărgărit, de care a început a se vorbi, este un individ absolut neinsemnat, un zero, o secătura cum sînt atîtea în țara noastră.

Fără nicĭ un merit, fără inteligență, fără cultură, a putut parveni pînă la cașcavalul budgetar, grație tatăluĭ săŭ și, maĭ ales grație d-luĭ Dimitrie Sturdza, protectorul luĭ Apostol Mărgărit.

Dacă Apostol a putut izbuti să țină Macedonia de păr, să exploateze țara de atîția anĭ și să'șĭ bată joc și de școale, și de profesorĭ, și de profesoare, de ce oare Tache să nu aibă și dînsul o porțiune din această locma budgetară?

Romînia este reprezentată în Macedonia și la Constantinopol prin Apostol și prin Tache Mărgărit. Și această îndoită rușine o datorim tot d-luĭ Sturdza.

Dragoș.

Moralitatea politicianilor

Ședința de alaltăerĭ a tribunaluluĭ de Ilfov, secția I. a fost o prea reușită oglindire a moravurilor noastre politice.

Doĭ dintre politicianiĭ noștri ceĭ maĭ rafinațĭ, d-niĭ Pallade și Stoicescu, aŭ venit să ilustreze într'un chip strălucit, toată sistema de bizantinizm și panglicărie, care e patrimoniul politicianizmuluĭ național.

Se petrecea înaintea tribunaluluĭ un epilog al mișcăreĭ faimoase în contra legeĭ maximuluĭ.

Acum treĭ anĭ, în memorabila zi de 5 Aprilie, o seamă de căruțașĭ — carĭ nu ascultaseră îndemnul bine-voitor al amiculuĭ nostru Morțun — fură luațĭ de droaea agenților colectiviștĭ și mînațĭ în dealul Mitropolieĭ pentru a fi apoĭ schiloditĭ de jandarmĭ. Aceasta trebuia să fie protestarea „națiuneĭ contra taxelor maximale impuse de reacțiune."

Căruțașiĭ — sărmaniĭ naivĭ — aŭ plecat în dealul Mitropolieĭ și azĭ, după treĭ anĭ, schilodițĭ de la 5 Aprilie sînt aduşĭ pe banca de acuzare.

Cu ocazia apărăreĭ făcute acestor naive victime, d-niĭ Pallade și Stoicescu aŭ pus înainte faptul că acțiunea „cetățenească" de la 5 Aprilie a fost făcută din mobile și în scopurĭ politice.

Căruțașiĭ, aŭ strigat ceĭ doĭ matadorĭ politicĭ, aŭ uzat de dreptul sfînt de petiționare la parlament, drept acordat de Constituția țăreĭ, și aŭ bine—meritat de la patrie pentru chipul cum aŭ știut să înfrunte baionetele conservatoare.

Bravo — și onoare celor doĭ matadorĭ, pentru apărarea ce aŭ făcut drepturilor poporuluĭ!

Să ne fie iertat însă a ne aduce aminte că „poporul" a venit și acum un an în dealul Mitropolieĭ să petiționeze la parlament — în chestia ghenadistă — și atuncĭ la putere eraŭ tocmaĭ dd. Pallade și Stoicescu.

Eĭ bine, „poporul" a fost fugărit de jandarmĭ și poliție și 5 Aprilie 1893 al „Reacțiuneĭ" a devenit 16 Noembrie 1896 al „Națiuneĭ"!

Să nu maĭ plasăm decĭ discursurĭ pentru „popor" la tribunal și jandarmĭ pentru acelaș popor în dealul Mitropolieĭ — să n'o facem, căcĭ se vede moralitatea politică și e lucru de rușine!

Silex.

Gustav Schmoller
(Actualitate)

Universitatea din Berlin alege în fie-care an un rector. In anul acesta a fost ales profesorul de economie politică, dr. Gustav Schmoller. Această alegere are o importantă însemnătate politică. Schmoller face parte dintre așa numițiĭ socialiștĭ de catedră (Kathedersocialisten); ca atare, el intră în categoria acelor profesorĭ, carĭ aŭ fost cu atîta furie combătuțĭ în ultimul timp de toată șleahta reacționară, în fruntea căreia stă faimosul Stumm. Alegerea luĭ Schmoller avea tocmaĭ scopul ca să se demonstreze împotriva acestĕĭ șleahte.

Schmoller s'a născut la 12 Iunie 1838 și e profesor din anul 1864.

Ins†.

Convocarea Constituanteĭ

Ultima întrunire a grupăreĭ aurelianiste — asupra căreia *Adevĕrul* a fost în pozițiune să dea detaliĭ precise — a contribuit întru cît-va la clarificarea situațiuneĭ politice.

Intr'adevăr, cu toată seceta politică ce domnește în momentul de față, cu toate că, deșĭ numaĭ o lună și jumătate ne de-parte de deschiderea Corpurilor Legiuitoare, guvernul n'a făcut cunoscut lumeĭ nicĭ un ante-proiect maĭ serios — totușĭ un observator maĭ atent ar putea constata că e chestiune politică, și una din cele maĭ serioase, care își taie tot maĭ mult drumul spre..... ordinea zileĭ.

Afirmarea curentuluĭ energic din gruparea aurelianistă și faptul că acest curent are în frunte pe chiar președintele Camereĭ, d. Geani, care a făcut prețioasa declarație că trebuește stabilită odată în Romînia o demarcație decisivă între liberalism și conservatorism — toate acestea sînt dovezĭ că regimul politic strîmt de azĭ a început să fie o tortură și pentru o mare parte din bărbațiĭ noștri de stat.

Nu maĭ departe de cît zilele trecute, fostul ministru în cabinetul Aurelian, d. senator de Iașĭ, Gh. Mîrzescu, om care a participat și în Constituanta trecută, a emis prin publicitate părerea că o reformă a codiceluĭ civil trebuie să fie precedată de o reformă a Constituțieĭ și prin urmare de o Constituantă.

Și dacă pentru reformele judiciare se impune o reformă a Constituțieĭ, apoĭ nemăsurat maĭ imperioasă devine această din urmă, cînd e vorba de regimul politic și în special regimul electoral, care domnește azĭ.

Singura rațiune de a fi a uneĭ guvernărĭ liberale în momentele de față, e ca ea să prezideze la convocarea uneĭ Constituante, care să aibă misiunea de a pune de acord Constituția cu progresele politice, economice și culturale realizate de țară în ultimele două deceniĭ.

Saturn.

De ce nu sîntem filantropĭ?

Mark Twain. — Satiricul despre filantropie. — Mizeria în orașele marĭ.

De cîte orĭ nu s'aŭ discutat cauzele pentru carĭ majoritatea oamenilor nu e tocmaĭ filantropă. Intr'adevăr, majoritatea oamenilor e fără de avere, dar chiar și ceĭ maĭ săracĭ ar putea să fie maĭ darnicĭ, față cu ceĭ infirmĭ, de cît sînt. La cestiunea: de ce nu sîntem filantropĭ? s'a răspuns de către foarte mulțĭ și în chip foarte diferit. Acum avem de înregistrat un foarte frumos răspuns al cunoscutuluĭ umorist englez Mark Twain.

Acesta se află actualmente la Viena, și diferițĭ ziariștĭ îl asediază punîndu-ĭ diferite cestiunĭ la carĭ bietul om se vede nevoit să răspundă, cu toată repugnarea pe care o simte pentru interviewurĭ și interviewatorĭ.

*

Mark Twain, nu-ĭ vorbă, a putut să constate că față cu oamenĭ ca dînșiĭ oameniĭ sînt foarte darnicĭ, dar el înțelege filantropia într'un senz mult maĭ larg de cît se ia acest cuvînt în genere. Și Mark Twain găsește răspunsul la marea cestiune care formează titlul articoluluĭ de față, în faptul că omuluĭ nu i se prezintă în tot-d'a-una ocaziunea de a urma imediat impulsuluĭ săŭ. Cu alte cuvinte, marele umorist crede că omul imediat ce vede un lucru care îl mișcă, e foarte darnic și gata să deĭ un ajutor, pe cînd după cît-va timp impresia primită se slăbește, rațiunea triumfă asupra impulsuluĭ dat de sentimente, — și actul filantropic, care în primul caz s'ar fi făcut cu siguranță, în cazul al doilea nu se maĭ face. Aceasta se poate dovedi și cu pilde din toate zilele. Iaŭ una la întîmplare: un om lihnit de foame cade leșinat pe stradă. Trecătoriĭ, după ce-ĭ daŭ primele ajutoare și află cauza cădereĭ, adună cîțĭ-va gologanĭ, — și iată actul filantropic săvîrșit pe cînd, de altmintrelea, cîțĭ oamenĭ muritorĭ de foame nu cer de pomană, fără ca să obție vre-un ajutor!...

*

Dar, pentru a-șĭ susținea teza sa, Mark Twain povestește următoarea întîmplare caracteristică din viața sa:

„Sînt cîțĭ-va anĭ de cînd, după multă vreme, orașul Harfort primi vizita unuia dintre aceĭ misionarĭ carĭ seara țin conferințe despre starea nenorocită în care se află populațiunea muncitoare a marelor orașe. Acest misionar era un artist. In chip minunat se pricepea el să descrie mizeria, așa că nu se putea să nu te fi mișcat pînă în adîncul sufletuluĭ. Imĭ aduc aminte că aveam din întîmplare cu mine 400 de dolarĭ în hîrtie (1 dolar—5 leĭ); afară de asta pusesem în buzunar ceva banĭ mărunțĭ, pentru a păstra cel puțin aparența, cînd se umblă cu cheta. Misionarul ne povestĭ, în mod foarte elocvent, despre îngrozitoarea mizerie ce domnește în cuartierele săracimeĭ din Londra, Newyork și alte orașe marĭ. El ne cită pilde, din carĭ se vedea cum adesea orĭ, oamenĭ foarte respectabilĭ, carĭ vroiaŭ cu drag să lucreze, căzuțĭ în vre-o nenorocire, se înfundă tot maĭ mult în datoriĭ, pentru ca la urma urmelor, dacă nu vor să piară de foame saŭ să puie singurĭ capăt nenoroociteĭ lor viețĭ, să devie criminalĭ.

*

„Iată un părinte de familie, foarte cum se cade, care muncea din greŭ și cinstit, spre a putea cîștiga pîinea pentru nevastă sa și pentru cincĭ copiĭ flămînzĭ. Femeea, palidă și slaba, cosea pînă tîrziŭ noaptea; făcea și ea ce putea pentru a ajuta ca să se agonisească puținul ce le trebuia pentru traiŭ. Simțeam o milă nesfîrșită pentru acest nenorocit om și mă hotărîĭ ca una din cele patru hîrtiĭ de cîte o sută de dolarĭ s'o sacrific pe altarul filantropieĭ. Misionarul povestĭ maĭ departe cum într'o zi bărbatul nu maĭ găsi de lucru și apăru înaintea familieĭ sale prăpădit, cu fața palidă și desperată. Femeea încercă să'l consoleze, de și îĭ se frîngea și eĭ inima de durere, iar copiiĭ plîngeaŭ cerînd pîine și zilnic slăbeaŭ văzînd cu ochiĭ, din pricina lipseĭ de hrană.

„Era îngrozitor, zdrobitor.

*

„Mă hotărîĭ să sacrific două hîrtiĭ de cîte o sută pentru a alina suferințele sărmanilor. Dar nu maĭ venea cu farfuria ceea — și misionarul continuă să vorbească. El povestĭ cum boala a venit în casă și secă viața femeeĭ care la urmă murĭ și cum bărbatul, aproape nebun vroi să se arunce cu copiiĭ în apă. Mila mea creștea pe fie ce minută. Eram așa de mișcat de toată această mizerie în cît vroiam să dăruiesc cele patru hîrtiĭ. Cu un adevărat dor căutam să zăresc farfuria, dar farfuria nu se zărea încă. Intr'acest timp misionarul continuă să vorbească, și pe cînd vorbea așa fără contenire, entusiazmul meŭ începu să slăbească, iar

eŭ deveneam tot maĭ liniștit și maĭ rece. După ce trecu vre-o jumătate de ceas, pusesem pe furiș înapoĭ în buzunar una dintre hîrtiĭ. După un alt sfert de oră a doua hîrtie trecu înapoĭ în buzunar; după alte cincĭ minute salvăsem 300 de dolarĭ din baniĭ meĭ; și când misionarul încheiă, toate patru hîrtiĭ eraŭ puse bine în buzunarul meŭ. Din baniĭ meĭ mărunțĭ rețiuuĭ un dolar pentru trăsură, restul îl puseĭ apoĭ, aproape indiferent, pe farfuria care circula în sfîrșit.

*

Proba e hotărîtoare și înseamnă că, în actele filantropice, o amînare însemnează un refuz. Lucrul acesta 'l-aŭ putut de altminterlea constata mulțĭ din practică.

Sirat.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corcsp. luĭ Chițibuș cu cititoarele sale).

Nu eștĭ de vină

A trecut timpul, draga mea, peste falimentul nostru de dragoste, a trecut egalizatoarea moarte, în limba avocățească s'ar putea spune că putem beneficia de prescripție. Acum dar cînd furia a trecut, cînd tu ca și mine putem să ne dăm seamă liniștițĭ, de *„ce a fost“*, să ne oprim nițel asupra acestuĭ *fapt divers* al viețeĭ noastre.

Lumea zicea că ne-*am iubit*. Tu și eŭ sîntem prea cumințĭ ca să întrebuințăm acest cuvînt mare. Ne-am plăcut unul altuia și am căutat să înjghebăm o viață de o lună saŭ de un an, saŭ cine știe, pe un traiŭ întreg.

Cu toate acestea legătura noastră n'a ținut. Ne-am despărțit și încă cu foc bengal, cu spectacol, cu orchestră de lacrămĭ, de strigăte desperate, de scene de carĭ și tu și eŭ zîmbim acum cînd le putem aprecia ridicolul.

Ceea ce a fost caracteristic în acest faliment, e că fie-care din noĭ, în loc să acuze pe cel-l'alt, se acuza pe sine. Aparența era în potriva ta. Te acuzam nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin de cît că îmĭ puneaĭ cele maĭ matrimoniale coarne, că acest lucru îl afișaĭ pretutindenĭ, că în această asociațiune, tu aĭ fost aceea care aĭ călcat clauzele contractuluĭ. Și tu, în loc de apărare, cereaĭ ertare, invocaĭ toate motivele, te juraĭ pe tot ce aveaĭ maĭ scump și te dădeaĭ vinovată că n'aĭ știut să te oprești la punctul unde lucrurile devin serioase.

La rîndul meŭ, eŭ nu te acuzam propriŭ zis. Constatam un fapt, pe care tu îl negaĭ în fond și dam vina pe mine că din cauza caracteruluĭ meŭ, a viețiĭ plictisite și plictisitoare ce te faceam să duci, te-am adus în acest hal, că aĭ fost silită să facĭ o diversiune în viața ta. Aceste zise, mĭ-am luat pălăria și am plecat și de atuncĭ plecat am rămas.

Acum, cînd aniĭ aŭ trecut, nu mĭ-am schimbat părerea. Mĭ-am făcut convingerea că sînt dintre oamenĭĭ predestinațĭ ca să fie ceea ce aŭ fost. Inaintea ta acelaș lucru mi s'a întîmplat și după tine tot aceiaș soartă am avut. Și aŭ fost timpurĭ—îndepărtate acum,—cînd în adevăr *am iubit*. Idila noastre a fost grozavă. De mult însa, cînd am pășit din copilărie la tinerețe, *am iubit*, auzĭ tu, *am iubit*, cu tot focul primeĭ dragoste, cu toate sacrificiile de carĭ omul e capabil odată în viață. Și cu toate acestea și *ea* a fost ca tine și ca altele multe, pe carĭ întîmplarea le-a aruncat în brațele mele. Din această regularitate, ce concluziune trebuie să trag? Că purtarea mea față de femee îmĭ atrage ca o firească urmare neplăcerea de a împărțĭ cu altul saŭ alțiĭ dragostea aceleiaș femeĭ.

Și cu tine dar trebue să fi fost ca și cu cele-l'alte și de aceea nu te învinuesc pe tine, ci toată vina cade asupra-mĭ. Eŭ am fost marele vinovat. Retrăește trecutul, scoboară-te în adîncul luĭ și te veĭ convinge că așa este: cĭ n'aĭ fost de cît victima mea. De țĭ-o fi părînd o paradoxală ceea ce-țĭ spun, să crezĭ în acest caz că-țĭ lipsește puterea să analizezĭ lucrurile și să le scoțĭ înțelesul.

Prevăd o întrebare: „De ce, îmĭ poțĭ spune tu, dacă ast-fel sînt lucrurile și ast-fel îțĭ este convingerea, de ce nu te supuĭ orbeĭ tale soarte și maĭ protestezĭ contra aceșteĭ „fatalitățĭ“, părăsind pe „trădătoarea“?

Ițĭ voĭ răspunde prin o comparație brutală: Cînd la un birt mîncarea e proastă, serviciul mizerabil, șervetele și fața de masă necurate, farfuriile neșterse, îțĭ ieĭ pălăria și plecĭ aiurea unde crezĭ că poțĭ găsi mîncare maĭ bună și chelnerĭ maĭ curațĭ. Aceiaș speranță mă mînă și pe mine înainte, de la fie-care stațiune amoroasă, speranța care mîna pe „don Juan“, și pe tot omul pînă ce moare, orĭ cît de fatalist ar fi el, și cît orĭ șĭ-ar da vina pe el însușĭ.

Nu-ĭ maĭ puțin adevărat însă, ca, în momente de liniște și filozofie sufletească, să cuget drept, și cînd e vorba de a acuza pe cine-va să nu daŭ vina de cît pe mine, singurul care, în această vînătoare a idealuluĭ, e vinovat că n'a găsit de cît noroiŭ și murdărie,—în loc de florĭ și soare dătător de viață și de iluziĭ.

Chițibuș.

Știrĭ artistice

Sculptorul Tronescu din Iașĭ lucrează actualmente la bustul d-ruluĭ Tausig. Se știe că acesta s'a distins printr'o prodigioasă activitate în folosul comunitățeĭ izraelite din Iașĭ. Statuia se ridică cu banĭ adunațĭ prin subscripție publică.

*

Cunoscătorilor de muzică bună le sînt rezervate în iarna aceasta cîte-va surprize plăcute. Ast-fel se anunță că renumitul violonist Ondriček, după ce va face un turneŭ în Rusia, va trece și prin Bucureștĭ, unde va da un concert. De asemenea se anunță și sosirea cunoscutuluĭ pianist Moritz Rosenthal, care va dilecta de asemenea, într'o seară saŭ două, publicul bucureștean. Iubitoriĭ de muzică frumoasă pot să jubileze.

CRONICA

— Hugo și Eforia —

Concurența, această odioasă manifestațiune a organizațiuneĭ capitaliste, o să dea naștere în iarna aceasta unuĭ spectacol, ba așĭ putea zice chiar maĭ multor spectacole senzaționale: căcĭ, vom avea spectacole și la „Hugo“ și la teatrul „Eforieĭ“ de pe Bulevard.

Arta va progresa și va atinge înălțimĭ uimitoare, căcĭ, orĭ cît de sus va ridica piciorul franțușca de la Hugo, cea de la Eforie va căuta să-l ridice și maĭ sus.

Faptul, că Haimovicĭ deschide stabilimentul la „Băile Eforieĭ“, prezintă deja un avantaj enorm.

Un teatru de varietățĭ la „Băile Eforieĭ“ e o garanție, că va fi maĭ mult de cît decoltat; de altfel, transformarea bazinuluĭ eforieĭ în sală de teatru de varietățĭ nu va vătăma de loc progresul pescărieĭ în Capitală.

Aseară la „Hugo“, confidentul meŭ, Moritz, m'a și anunțat că „vine o franțușcă de 8000 de leĭ pe lună“ — de unde urmează, că la „Eforie“ trebue să vie una de cel puțin 10,000 leĭ pe lună.

Goma romînă jubilează pe toate gamele — dar din sate vine știrea, că țăraniĭ cer puțină pîine și ceva lemne de construcție — că eŭ remas fără cocioabe, în urma inundațiilor.

Sînt de părere ca statul să le trimeată cîte-va sute de bilete la spectacolele de la „Hugo“ și „Eforie“!

Ionathan.

Din Iașĭ

(Coresp. particulară a „Adevĕruluĭ“)

Greva podarilor

Primăria noastră, ne maĭ avînd ce face, s'a apucat de năzbîtiĭ. Așa, acum două-treĭ zile în urmă, a dat un ordin prin care se impune podarilor, ca uniformă generală, să poarte căciulă și pelerină. In acest scop, primăria a pus în vedere podarilor, că le va scădea cîte 25 de leĭ din salariŭ.

*

Auzind de-această măsură, podariĭ aŭ căutat să se adună în curtea primărieĭ și să protesteze, — și cu drept cuvînt, căcĭ doară nu de pelerină le arde lor. Cum însa fură amenințațĭ, că vor fi dațĭ afară din slujbă, eĭ părăsiră curtea primărieĭ și se împrăștiară pe stradă grupurĭ-grupurĭ.

*

Pînă în acest moment încă, nu se știe ce sfîrșit vor lua lucrurile. Podariĭ sînt foarte nemulțumițĭ și amenință să se pună în grevă. Pînă una-alta însă, eĭ aŭ ținut să facă o frumoasă petrecanie d-luĭ Tacu, care tocmaĭ eșea de la primărie.

Vom reveni cu amănunte.

Cor.

Un bucureștean pe zi

Marin Iliescu

Marin Iliescu a fost unul dintre ceĭ maĭ cunoscuțĭ profesorĭ de piano din Bucureștĭ: profesor de maĭ mulțĭ anĭ la conservator și profesor în maĭ toate casele bogate din Bucureștĭ.

Un om cu o voință extra-ordinară, el a început să învețe pianul foarte tîrziŭ și a ajuns să fie cel maĭ bun profesor pentru începătorĭ.

Lucru foarte rar, un Romîn profesor de piano!

Blînd, bun prieten, om de inimă, Marin Iliescu avea toate calitățile pentru a'șĭ atrage simpatiile tutulor.

Acum treĭ anĭ a fost greŭ bolnav și de atuncĭ Marin îșĭ cam pierduse veselia. El a murit la Cîmpu-Lung unde fusese trimis de doctorĭ ca să schimbe aerul.

Marin Iliescu a luptat mult și în politică, fiind liberal convins. Cînd s'a înființat clubul radical, s'a înscris printre ceĭ d'întîĭ și nu s'a retras de cît odată cu desființarea clubuluĭ.

Profesor de cant la liceul Matheĭ Basarab, el a cîntat mult timp și în corul de la Mitropolie, și a fost și secretar al conservatoruluĭ.

Eĭ lasă un băiat și treĭ fete, dintre carĭ două în cea maĭ fragedă vîrstă. Moare fără avere și fără drept de pensie.

Pic.

FEL DE FEL

Duel monstru.—Se anunță din Lugoș: O afacere de duel monstruoasă, a ridicat tot orașul în picioare. Gespanul (așa se numesc prefecțiĭ în Ungaria) Iarínay fu silit într'o afacere de onoare să facă apel la un juriŭ, care stabili că poate da satisfacție. In acest timp însă circula o declarație plina de ofense la adresa gespanuluĭ și semnată de 33 de membri aĭ inteligențeĭ locale. Iarinay provocă pe toțĭ ofensatoriĭ săĭ în numar de 40 persoane. Primul duel cu moșierul Christomanos se sfîrși fără vărsare de sînge după un schimb de focurĭ de pistoale. A doua întîlnire, cu judecătorul Talajdy, se facu cu sabia. Iarinay fu rănit grav la mîna dreaptă. El așteaptă acum să se însănătoșească pentru a continua lupta! Și guvernul maghiar privește la această ridiculă comedie, care are numaĭ dezavantagiul de a primejdui viața unor oamenĭ, fără ca să ia cea maĭ mică măsura.

*

Sub locomotivă. — Oficiantul poștal Siller veni acum cîte va zile într'o stație, ca șef al vagonuluĭ de poștă. Pe cînd vroia să se urce în vagonul săŭ, iată că vine un tren accelerat din spre Viena. Siller vroi să se păzească de locomotivă, fu însă prins și lovit la piept de cenușar. Oficiantul leșină și rămase ast-fel cîte-va minute mut. Cînd se trezi,—trenul era aproape să plece—strigă odată desperat. Atuncĭ abia ceĭ din stație observară nenorocirea ce se întîmplase. Tenderul fu ridicat cu elevatoare, și după o oră de muncă, nenorocitul fu scăpat din pozițiunea primejdioasă în care se afla. Siller a fost atît de grav rănit, în cît dus în cel maĭ apropiat spital, încetă a doua zi din viață

Lemwda

DIN STREINATATE

Anglia

Se știe că împăratul Wilhelm II n'a fost invitat la serbările jubileuluĭ de 50 anĭ de la întronarea regineĭ Anglieĭ. De aci a urmat o răcire a relațiunilor dintre ambele curțĭ. Acum „Westminster Gazette“ anunță că, în urma intervențieĭ țarineĭ și a mareĭ ducese Elisabeta, o apropiere s'a făcut intr regină și împărat. Wilhelm II a scris o scrisoare prietenească regineĭ, care plină de bucurie a răspuns trimițînd împăratuluĭ un album minunat cu fotografiĭ de la serbările jubileuluĭ și de la revista floteĭ din Portsmuth. Impăratul va face în luna Noemvrie o scurtă vizită regineĭ la Balmoral. Această vizită va avea un caracter absolut privat. De asemenea împăratul a invitat pe regină la Potsdam.

Austro-Ungaria

Se anunță din Budapesta că în cercurile membrilor Academieĭ maghiare de științe, se agită ideea de a alege pe Wilhelm II ca membru onorific al aceșteĭ academiĭ. Propunerea privitoare la această alegere se va face în cea maĭ apropiată ședință.

O telegramă sosită erĭ ne anunță că atît în camera ungara cît și în cea austriacă s'a depus proectul de lege prin care se prelungește în mod provizoriŭ alianța dintre Austria și Ungaria. In jurul acestuĭ proect s'a făcut foarte mult zgomot, — cu atît maĭ mult cu cît Ungurii nu prea vroesc să se angajeze din noŭ fața cu Austriaciĭ.

In orĭ ce caz cestiunea e foarte gravă, și dacă nu va stîrni furtunĭ în Camera maghiară, le va stîrni de sigur în Camera austriacă.

Belgia

Clericaliĭ guvernează acum din răsputerĭ. Și ce roade dă aceasta încordată guvernare, ne poate dovedi următorul fapt caracteristic:

Ministrul cultelor, Schollaert, a suspendat, acum de curînd, pentru 15 zile pe directoarea și pe profesoara uneĭ școlĭ froebeliane, fiind că aŭ urmat cu copiiĭ cosciugul uneĭ eleve, care n'a fost înmormîntată cu ceremoniĭ religioase. Procedeul ilegal al ministruluĭ va da loc la maĭ multe interpelarĭ și la dezbaterĭ furtunoase în Cameră. Acest procedeu este cu atît maĭ incalificabil, cu cît la înmormîntarea președinteluĭ Curțeĭ de casație, Defacqz, care s'a făcut de asemenea fără ceremoniĭ religioase,—ministrul de stat, de Lantsheere, a ținut o cuvîntare funebră în numele guvernuluĭ.

Norvegia

Succesul radicalilor — la care, după cum am arătat erĭ, a contribuit foarte mult dramaturgul Bjoernson, — este deplin. Actualul minister conservator și-a înaintat deja demisia, de oare ce în ultimele alegerĭ a ramas în minoritate. Se va forma un cabinet sub președinția fostuluĭ premier Steen. Acest cabinet va fi expresiunea triumfuluĭ electoral al radicalilor. In Storting (Camera norvegiana) însă, vor re începe certurile eroice pentru sfarîmarea de fapt a uniuneĭ. Se va cere din noŭ un ministru de externe și un corp consular special precum și un pavilion curat norvegian pentru vasele norvegiene.

Bjoernson a stîrnit decĭ o adevărată furtună. Triumful burghezieĭ micĭ țăreneștĭ — pe care îl urmărește dramaturgul, e asigurat.

Rusia

Cu toată vizita țaruluĭ în Polonia, cea maĭ neagră reacțiune apăsă asupra poporuluĭ polon. Limba sa, sistematic exclusă din toate autoritățile, a început să fie urmărită și în institutele private. Ast-fel s'a dat ordin ca, începînd din 1900, toate casele de bancă să nu se maĭ folosească de cît de limba rusească. In Varșovia sînt localurĭ publice, unde este cu desăvîrșire interzisă limba polonă, între altele și una dintre principalele grădinĭ ale capitaleĭ vechiuluĭ regat polon.

Sistemul pare că s'a schimbat în Rusia: țarul dă o spoială de liberalizm tuturor actelor celor maĭ reacționare. Ast-fel, a grațiat pe cunoscutul preot Wegener din provinciile baltice, care se află actualmente în Siberia, fiind că a îndrăznit să protesteze împotriva campanieĭ de rusificare. Wegener cunoaște în deajuns de bine „libertatea“ rusească, așa că — după ce a scăpat de Siberia — nu se va maĭ întoarce în patria sa. Odată însă cu grațiarea preotuluĭ, o energică luptă s'a pornit pentru rusificarea Germanilor. Universitatea din Dorpat nu maĭ are profesorĭ carĭ să predee în nemțește, — iar toate școlile secundare și primare nu predaŭ de cît rusește.

Foarte bine s'a zis: forma se schimbă, dar fondul rămîne și se rezumă în: rusificare pe toată linia.

Litere-Arte-Științe

In cunoscuta bibliotecă populară „Reclam“ din Lipsca, a apărut un volum de schițe de „I. L. Carageale“, traduse de Ludwig Klein. Afară de niște nuvele ale d-luĭ Slavicĭ, pînă acum nicĭ o lucrare romînească nu s'a maĭ publicat în biblioteca sus-citată.

*

La Berlin s'a deschis „conferința internațională contra lepreĭ“. Ca președinte al congresuluĭ a fost ales profesorul Virchow, descoperitorul celuleĭ lepreĭ. Imperiul german a fost reprezentat prin ministrul de stat Posadowski, regatul Prusieĭ prin ministrul instrucțiuneĭ, d-rul Bosse. Toate statele civilizate sînt reprezentate. Și Romînia are un delegat. Afară de acestea maĭ participă la congres trimeșĭ aĭ Turcieĭ, Egiptuluĭ și Japonieĭ.

*

„Societatea nuveliștilor parizienĭ“ a fost primită în audiență de noul guvernator-general al Algerieĭ, Lepine. Societatea ĭ a oferit acestuia titlul de membru onorar. D. Lepine a mulțumit spunînd: „sînt fericit că, primind acest titlu, pot afirma preseĭ toate simpatiile mele...“ Prestigiul preseĭ e în primul rînd legată de dezvoltarea ce o are. Să sperăm că în scurt timp dezvoltarea preseĭ romîne va fi luat un așa avînt, în cît pentru un bărbat de stat, orĭ cît de mare, să fie o cinste prietenia unuĭ ziarist.

Din Brăila

(Corespondență partic. a „Adevĕruluĭ)

Arestarea unuĭ casier model. — Diverse.

Zilele acestea a fost depus în arestul preventiv casierul comuneĭ Deduleștĭ din județul nostru pentru că, în calitate de încasator al taxelor de acciz, a falșificat o declarațiune și șĭ-a însușit o parte din baniĭ comuneĭ.

Acest casier, cu numele de Dumitrescu, a maĭ suferit o condamnare tot pentru fals în acte publice. Lucrul acesta s'a întîmplat maĭ acum cîțĭ-va anĭ cînd, falșificînd chitanțele uneĭ biete femeĭ, încasa pensiunea de 25 leĭ pe care statul o servea aceleĭ nenorocite pentru că bărbatul eĭ luase parte în războiŭ.

După cum se vede casierul comuneĭ Deduleștĭ nu pentru prima dată se găsește pe banca acuzaților. De alt-fel, se spune că apucăturile luĭ Dumitrescu aĭ fi în familie, un frate al săŭ stînd maĭ mult timp în închisoare pentru omor.

D, judecător de instrucție al tribunaluluĭ local cercetează cazul.

Diverse

D. Al. Culoglu, prefectul județuluĭ nostru, a început să inspecteze comunele. Cu această ocazie se crede că se va lua o hotărîre și în privința mutăreĭ sub-prefectuluĭ de la Silistra la Ianca, — aceasta după cererea maĭ multor locuitorĭ din numitele comune.

*

Acum cîte-va zile a sosit în orașul nostru trupa izraelită de operete de sub conducerea d-lor Juvelier și Treitler. Această trupă va da o serie de reprezentațiĭ, în sala Paradis, cu începere de la 2 Octombrie a. c.

*

Se spune că învățătorul școaleĭ din comuna Deduleștĭ, acest județ, ar fi bătînd pe elevĭ și ĭ-ar fi silind să facă serviciŭ pe lîngă școală în locul servitoruluĭ care nu există, dar pentru care încasează suma de 20 leĭ lunar. Atragem atenția celor în drept și cerem să se procedeze la o anchetă.

Coresp.

Știrĭ teatrale

Trupa lirică este în plină activitate. Se repetă: Aida, Ernani, Bărbierul din Sevila, Cavaleria rusticană, Fiica regimentuluĭ, etc., etc., etc.

Ațĭ văzut de sigur la circ celebrul joc de schimbarea figureĭ.

Un artist îșĭ schimbă într'o jumătate de oră de vre-o 20 de orĭ figura, à la minut. Așa cum se fac rinichiĭ saŭ ficatul cu sos... à la minut.

Artistul îțĭ prezintă.... à la minut.... figura luĭ Napoleon I, Frideric cel mare, Bismarck, Wilhelm I-iŭ, Moltcke, Napoleon III, Gambetta, Thiers, etc. etc.

Eĭ da, cu o perucă și cu o pereche de mustățĭ poțĭ să manevrezĭ cum îțĭ place.

Dar vocea omuluĭ nu'ĭ o pereche de mustățĭ și memoria nu'ĭ perucă.

De la: „O sommo Carlo!“ la: „Adessi non perdono“ și pînă la „Figaro și Figarola“ e mare distanță și fără îndoială ar fi nostim să ne pomenim cu Don Carlos cîntînd:

Adessi non perdono!

Saŭ cu gelosul Alfio începînd de o dată:

Per la scala del balcone.

Și să nu vă mirațĭ dacă om auzi-o și pe asta. Așa cum se fac repetițiile la teatru, se poate să obținem și acest rezultat.

*

Nu este vorba, și cîntărețiĭ noștri nu trebuie să facă prea multe dificultățĭ.

Sîntem în luptă pentru întemeiarea trupeĭ romîne de operă, și cîntărețiĭ trebuie să facă sacrificiĭ pentru că și publicul se sacrifică de multe orĭ.

Concesiĭ reciproce, onorabile, căcĭ altfel dațĭ luleaua prin cenușe. Să nu pozăm nemenĭ, că eșim răŭ la mașină cu toțiĭ. Și dacă ard șoareciĭ să nu se uite că arde maĭ întîĭ moara.

Toate începuturile sînt grele.

Dar dacă nu spuĭ de cîte-va miĭ de orĭ că țĭ-e dor de fasole, apoĭ nu'țĭ dă nimenĭ să mănîncĭ.

Rabdare decĭ, că o să se facă și cum e bine.

Vlad.

*

Direcția a angajat și un al doilea bas, pe d. „Tamantti“, care a cîntat în vara aceasta la „Casino“.

D. Tamantti nu este numaĭ un bun bas, este și un bas de... siguranță.

ALPHONSE ALLAIS

Amintirĭ din tinerețe

Steamerul „Francesc I-iŭ“ debarcase pe cheiul din Honfleur o puzderie de băețașĭ havrezĭ carĭ veneaŭ să intre în aceleașĭ colegiĭ în carĭ domnul care scrie aceste rîndurĭ a primit educația care a făcut din el omul pe care îl cunoașteți.

Atitudinele acestor băețandri eraŭ diferite: ceĭ maĭ marĭ îșĭ dadeaŭ aere

---

FOIȚA ZIAR. „ADEVĔRUL“

No 10

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea Intîia

COPILUL

V

Liceul

Pleacă, căcĭ are treabă.

Puĭ mîna iar pe cartea pe care am luat'o cu mine.

O țiŭ ascunsă între piele și cămașă și citesc la gura sobeĭ, mîncînd pește și sorbind rachiŭ.

Mi se pare că sînt într'o cabină orĭ într'o colibă și că am plecat de la școală de zece anĭ...

Ce s'aŭ făcut părințiĭ meĭ?

Aŭ murit oare fără să aibă bucuria să-șĭ îmbrățișeze copilul perdut? (Cu toate acestea acum era ocazia, de oare-ce înainte nu l îmbrățișaŭ nicĭ o dată.) O, mamă! Mamă!

Zic: „o, mamă“ fără să mă gîndesc mult la ea, fac și eŭ ca în romane.

Oare cînd ne vom vedea pe lumea cea-l'altă, mă va recunoaște ea?

Dacă nu mă recunoaște?

Să nu fiĭ cunoscut de cea care te a îngrijit atîta!

Cine poate înlocui o mamă?

De!... pe a mea o poate înlocui și un ciomag.

Cum să nu mă recunoască?... Nu știe ea că-mĭ lipsește un smoc de păr după ureche și că ea mi l a rupt? Nu am și acum semnul răneĭ pentru care am fost oprit să mă maĭ duc la Fabre?

Toate urmele tuteleĭ sale, a îngrijirilor sale, se aflaŭ pe corpul meŭ în semne vinete.

Mă va recunoaște, și îmĭ va maĭ fi dat să fiŭ iubit, bătut, biciuit și nerăsfățat.

Copiiĭ nu trebuie răsfățațĭ.

M'a recunoscut!

A strigat:

— Aĭ venit! De m'eĭ maĭ face să te aștept pînă la două noaptea și să arz luminarea pentru tine, îțĭ arat eŭ ție. Și maĭ caștĭ de fața cu mă-ta.

— Mĭ-e somn.

— Cred.

— Mĭ-e frig.

— Nu cum-va o să fac foc pentru tine!...

— D. pedagog m'a...

— D. pedagog te-a uitat aĭ?,. Dacă nu-ĭ puneaĭ piedică și nu cădea, nu te pedepsea și nu te uĭ a a te uită ce a maĭ ramas dintr'umînare. Fă bine și nu maĭ clănțăni așa din dințĭ... Așĭ vrea să te îmbolnăveștĭ o dată bine, poate atuncĭ te-eĭ vindeca o dată...

Nu credeam să fi fost așa vinovat.

O ! !...

Dar nu e vina mea că-mĭ clănțănesc dințiĭ în gură, că-mĭ ard mîinile și că simt fiorĭ în spate.

Așĭ vrea să dorm... Am să mă culc pe un scaun.

— Scoal' de acolo, zice mama, trăgîndu-mĭ scaunul, cine maĭ doarme la nămeazĭ... Ce obiceiurĭ sînt astea?...

— Nu sînt obiceiurĭ. Mă simt obosit fiind că nu m'am odihnit în pat.

— Lasă că dormĭ diseară în pat, dacă n'eĭ pleca iar să te plimbĭ.

— Nu m'am plimbat.

— Dar cum se chiamă cînd te culcĭ aiurea? Acum mĭ ĭ găsi mie vină!... Aide, pune mîna pe cărțĭ; știĭ lecția?

Oh! insula pustie, fiarele sălbatice, ploile vecinice, cutremurile de pămînt, pieile de animale, umbrela, vasul sălbaticuluĭ, încercările, furtunile, orĭ-ce din ce am citit, — dar nu le țiĭ!

Am tremurat toată ziua. Dar nu maĭ eram singur. Aveam cu mine pe Robinson și pe Vinerĭ. Din lipa aceea se află în imaginația mea un colț albastru, în proza vieții mele de copil bătut, poezia viselor și inima mea se îmbarcă să se ducă în țările în carĭ suferĭ, în carĭ muncești, dar în carĭ eștĭ liber.

De cîte orĭ am citit și răcitit pe „Robinson!“

Am căutat să aflu al cuĭ era.

Era al unuĭ elev din clasa a patra care ascundea și altele în pupitrul săŭ.

Avea pe „Robinson Elvetianul, Poveștile Canonicululuĭ Schmidt, Viața luĭ Cartuș“, cu gravurĭ.

Aci are loc un act din viața mea pe care l-așĭ putea ascunde.

Dar nu!

Azĭ îmĭ spuĭ taina.

Imĭ vine greŭ să mă spovedesc, dar trebuie să spuĭ pentru onoarea familieĭ, pentru respectul adevăruluĭ, pentru Banca Franțeĭ și pentru mine.

Am fost „falșificator!“

Teama de ocnă, de a deznădăjdui pe părințiĭ meĭ carĭ mă adoraŭ — după cum se știe — puseră pe fruntea mea de falșificator o mască nepătrunsă pe care nicĭ o mînă n'a putut să mi o zmulgă.

Ma denunț singur și am să spun în ce împrejurărĭ am comis acest fals, cum am ajuns să încerc această rușine și cu ce cinizm intraĭ pe calea dezonoareĭ.

Gravurĭ! — „Viata luĭ Cartuș, Poveștile Canoniculuĭ Schmidt, Aventurile luĭ Robinson Elvețianul...“ le avea un camarad al meŭ — 13 anĭ și părul roșu—.

Ca să se desfacă de ele puse niște condițiĭ infame.

Mĭ-aduc aminte că nu m'am codit de fel.

Iată carĭ fură bazele acestuĭ tîrg cumplit:

Se dă la colegiul din St-Etienne, ca pretutindenĭ, exempțiunĭ, adică bilete carĭ te scapă de pedepse.

Tata avea drept, ca orĭ-ce profesor, să dea și el.

Băiatul care avea gravurile a zis că mi le împrumută și mie dacă îĭ daŭ exempțiunĭ.

Părul nu mi se ridică pe cap.

„Știĭ să facĭ iscălitura luĭ tată-tăŭ?“

Mîinile nu-mĭ căzură, limba nu mi se uscă în gură.

„Fă-mĭ o exempțiune de 200 de versurĭ și îțĭ împrumut „Viața luĭ Cartuș“.

Inima îmĭ bătea să se rupă.

— „Țĭ-o daŭ“, nu țĭ-o împrumut, „țĭ-o daŭ“.

Prăpastia era aci.

Mĭ-am dat cioarelor onoarea, am zis adio viețeĭ de societate, m'am refugiat în falșificare!

Am dat la exempțiunĭ o grămadă vreme, — nicĭ nu-mĭ vine a spune cît.

Cu prețul acesta am dobîndit o mulțime de cărțĭ, — cîte avea el.

Aveam pasiunea cititului.

Doĭ anĭ am imitat iscălitura tatiĭ.

Și totuși nicĭ cînd n'am fost maĭ sănătos, maĭ roșu la față de cît în timpul cît am fost falșificator.

VI

Călătorie

Sînt însărcinat cu grijile căsnicieĭ.

„Bărbatul trebuie să știe de toate“.

Nu e lucru mare: cîte-va farfuriĭ de spălat, cîte puțin măturat, dar am păcate că pe ce puĭ mîna, sparg saŭ rup.

Mama țipă că fac într'adins.

O dată mĭ-am tăiat degetul pînă la os.

(Va urma)

de oamenĭ serioşĭ, pe cînd sărmaniĭ micuţi nu morgeaŭ pînă la atîta şi strîngeaŭ cu putere mîna mameĭ lor.

La acest spectacol inima 'mĭ se muie şi picăturĭ marĭ de lacrimĭ se iviră în ochiĭ'mĭ de bătrîn. Sumedeniĭ de amintirĭ de colegialitate începură să'mĭ dea asalt, amintirĭ maĭ mult bune de cît rele, fiind că fuseĭ un elev silitor şi ascultător—calităţile ce trebuia să mă ducă la o fericire desăvîrşită;

Multora din profesoriĭ meĭ le inspirasem o frică superstiţioasă, într'atîta geniul meŭ născocitor le pricinuia încurcăturĭ penibile şi telurite. Unul din eĭ maĭ cu seamă, pe care'l întîlnesc şi astăzĭ cîte o dată, devenea galben de cum mă zărea, aşa că trecătoriĭ ar fi putut crede că'l apucase cholera.

Inchipuiţi-vă că acest împeliţat de profesor era atîta de mîncăcios, că ne confisca la fie-ce minut zaharicalele pe carĭ le aveam în pupitrele noastre, spre a se folosi dînsul apoĭ de ele.

— Tu de colo, ce tot scotoceştĭ în înuntru?

— O bucată de şocolată, d-le!

— Adu o'ncoa.

— Poftim, d-le!

Şi o băgă în buzunar.

Intr'o zi, luîndu'mĭ un mic săculeţ cu smochine, hotărîĭ să mă răzbun şi chiar a doua zi, aduseĭ în clasă o duzină de pesmeţĭ purgativĭ,—lucru uşor pentru mine, tatăl meŭ fiind farmacist. Abia ne aşezarăm cu toţiĭ în băncĭ— şi eŭ începuĭ să muşc dintr'un pesmet, bine înţeles nu farmaceutic.

— Eĭ, ce mănîncĭ acolo?

— Pesmeţĭ, d-le!

— Adu'ĭ încoa.

— Poftim, d-le!

Ah! vă rog să credeţĭ că nefericitul profesor n'avu timpul să'şĭ sfîrşească ora! N'apucă să treacă nicĭ jumătate de ceas şi colicele cele maĭ torturătoare îl apucară, aşa că fu nevoit s'o şteargă din clasă.. Din ziua aceea puteam să mănînc toate bunătăţile din lume—şi bietul om nu'mĭ maĭ cerea să împart cu dînsul.

Intr'o altă zi mă amuzaĭ iar cu ceva. Era către sfîrşitul anuluĭ şcolar,—epoca de enervare în care zilele se scurg în suspine după momentul binecuvîntat al plecăreĭ. InterniĭI maĭ cu seamă nu maĭ puteaŭ.

— Ce să facem ca să omorîm vremea, ce să facem? eraŭ întrebările ce şi le puneaŭ.

Nu întîrzie însă şi o idee îmĭ veni.

— Voiţĭ, propuseĭ eŭ interesaţilor, ca să vă prepar o apă pentru a vă vopsi părul şi sprîncenele — bruniĭ în blonzĭ şi blonziĭ în negru.

Dacă s'a admis cred că vă închipuiţi; ceea ce însă nu vă veţĭ putea închipui este mutra părinţilor, în ziua distribuireĭ premiilor, văzîndu'şĭ progeniturile ast-fel transformate!

Bătător la ochĭ era maĭ ales un băeţaş care din blond se schimbase, prin compoziţia mea, în negru, negru ca un alt prieten al meŭ Paul Robert pe care mică sa nu'l maĭ putu recunoaşte.

... Frumoase vremurĭ maĭ eraŭ pe atuncĭ!

Retragerea decoraţieĭ luĭ Ieszenszky

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

Consfătuirea conservatorilor

Chestiunea naţională — O declaraţie a d-luĭ Lascar Catargi. Inzistenţele d-luĭ Filipescu. — Hotărîrile.

Fruntaşiĭ conservatorĭ din Capitală s'aŭ întrunit alaltăerĭ la d-nu Lascar Catargiu pentru a discuta asupra atitudineĭ partiduluĭ cu privire la chestia naţională.

*

D. Lascar Catargiu, care prezida întrunirea, a luat cel d'întîiŭ cuvîntul şi a spus că orĭ-ce hotărîre grăbită în această chestiune ar putea strica foarte mult partiduluĭ, maĭ ales că d. Carp şi cu aĭ săĭ sînt cu totul în contra uneĭ mişcărĭ pe baza chestieĭ naţionale.

*

Toate inzistenţele d-luĭ Nicu Filipescu de a convinge pe d. Catargiu că chestia naţională trebuieşte numaĭ de cît agitată aŭ rămas fără rezultat, căcĭ d. Catargiu, susţinut de generalul Manu şi d. Cantacuzino, refuză orĭ-ce discuţie în această chestiune.

*

La sfîrşitul întruniriĭ s'a hotărît păstrarea uneĭ atitudinĭ foarte rezervate în chestia naţională şi reorganizarea comitetelor din provincie.

Ideea predominantă în întrunire a fost ca partidul să rămînă în expectativă faţă de toate chestiunile şi să lase pe liberalĭ să se agite între eĭ.

Inf.

D. general Candiano-Popescu a sosit erĭ în Capitală şi s'a prezentat d-luĭ general Berendeĭ, ministrul de războiŭ, pentru a reînoi cererea ca să i se primească demisia din armata.

D. general Berendeĭ a refuzat însă să primească demisia generaluluĭ Candiano Popescu şi l'a rugat să şi-o retragă.

D. Candiano-Popescu a promis generaluluĭ Berendeĭ, că va căuta să poată reveni asupra hotărîreĭ ce o luase de a se retrage din armată.

Astăzĭ soseşte în Capitală Sir Hugh Wyndham, fostul ministru plenipotenţiar al Anglieĭ în România.

Sir Wyndham va pleca mîine la Sinaia pentru a prezenta regeluĭ scrisorile sale de rechemare.

Noul ministru al Anglieĭ, Sir Kenedy, va sosi în Capitală la sfîrşitul luneĭ, iar pînă atuncĭ afacerile legaţiuneĭ engleze vor fi girate de primul secretar.

In judeţul Dorohoiŭ s'a întîmplat zilele trecute un eveniment care, de sigur, va da loc la o discuţie diplomatică între guvernele din Bucureştĭ şi Viena.

Este vorba despre schimbarea cursuluĭ rîuluĭ Siret, din care cauză s'aŭ rupt 16 hectare de pămînt romînesc şi alipit de teritoriul austriac.

Proprietarul acestuĭ teren, d. Berdeanu, a reclamat ministeruluĭ de externe din Bucureştĭ, care a şi intervenit pe lîngă ministrul de externe din Viena pentru ca această chestiune să fie rezolvată pe calea diplomatică.

D. Ferichide, ministrul de interne, a revocat dispoziţia, luată de predecesorul săŭ, d. Lascar, ca prefecţiĭ de judeţe să nu'şĭ maĭ părăsească posturile pînă ce maĭ întîiŭ nu vor avea încuviinţarea ministruluĭ.

De sigur: prefecţiĭ să aibă toată libertatea de a se preumbla!

Advocaţiĭ din Bucureştĭ sînt convocaţĭ pentru ziua de 5 Octombrie, ora 2, ca să aleagă restul membrilor din consiliul de disciplină al barouluĭ din Capitală.

Aceste alegerĭ suplimentare vor fi foarte agitate din cauza numaruluĭ mare de candidaţĭ.

D. Macri, advocat şi deputat al Iaşuluĭ, a sosit erĭ în Capitală pentru a se consfătui asupra certurilor din consiliul comunal de Iaşĭ.

Pentru „Drapelul“

„Drapelul“ de aseară, temîndu-se probabil ca darea noastră de seamă de erĭ asupra întruniriĭ aurelianiştilor să nu provoace cîte-va sincope în tabăra guvernamentală, cearcă să dea o timidă, ca să nu zicem moderată, dezminţire aceleĭ dărĭ de seamă.

Menajamentele „Drapeluluĭ“ pentru inimioarele guvernamentale pot fi foarte duioase — dar s'avem iertare, „Adevĕrul“ nu poate împinge duioşia pînă a cruţa pe guvernamentalĭ de fulgerile carĭ pornesc în contra-le cel puţin în întrunirile intime ale aurelianiştilor.

„Drapelul“ se arată cam supărat pe indiscretul care a făcut ca „Adevĕrul“ să fie atît de exact informat —aproape nepermis de exact—de tot ce s'a petrecut în întrunirea de alaltă-seară a grupăreĭ aurelianiste.

Treaba indiscretuluĭ *să aprecieze supărarea „Drapeluluĭ“: s'o evite saŭ nu pe viitor.*

„Adevĕrul“ însă va continua să înregistreze cu aceiaş supărătoare exactitate—orĭ de cîte-orĭ indiscretul va maĭ bine-voi să vorbească.

Dacă „Drapelul“ e sincer cînd declară că nu voieşte să facă un mister din cele ce se discută în întrunirile amicilor săĭ, atuncĭ îĭ rămîn două căĭ, în ce priveşte darea de seamă asupra întruniriĭ de alaltă-seară: saŭ să publice şi „Drapelul“ o dare de seamă, saŭ să facă bine să adereze la darea de seamă atît de exactă a „Adevĕruluĭ“ şi să ne mulţumească pentru larga răspîndire ce dăm ideilor carĭ animă gruparea liberală din jurul săŭ.

Sperăm că „Drapelul“ ne va înţelege şi nu va pune pe indiscret *în tr'o dificilă poziţiune.*

Concursul pentru admiterea de ofiţerĭ în şcoala superioară de războiŭ s'a început erĭ.

Sînt 60 de locurĭ pentru şcoala superioară de războiŭ din ţară, iar pentru străinătate — şi anume Germania — 4.

D. C. Penescu, prefectul poliţieĭ din Iaşĭ, a sosit erĭ în Capitală şi a fost primit de d. Ferichide, care i-a dat instrucţiunile necesare cu privire la vizita regeluĭ la Iaşĭ.

Cercetările în afacerea poliţeĭ falşificate Steiner continuă.

Parchetul n'a găsit însă caz de depunere a modisteĭ d-na Beatrice.

3000 pentru 111.000 de leĭ

D. Radu Văcărescu a reclamat parchetuluĭ că o doamnă Aneta Georgescu, soţia portăreluluĭ cu acelaş nume, l'ar fi excrocat cu suma de 111.000 de leĭ.

Afacerea este pendinte înaintea judecătoruluĭ de instrucţie cab. I.

Iată despre ce este vorba:

*

D. portărel Georgescu, văzînd că o mulţime de cămătarĭ se îmbogăţesc de pe urma poliţelor luĭ Radu Văcărescu, s'apucă să cumpere şi d-sa poliţe iscălite de acesta,—dar, pentru a fi maĭ sigur, le cumpără pe numele sotieĭ sale, doamna Aneta Georgescu.

Numita doamnă cumpără ast-fel cu 3000 de leĭ poliţe pentru colosala sumă de una sută uns-pre-zece miĭ de leĭ.

Acum d. Văcărescu declară că d-sa n'a dat de bună voe aceste poliţe, ci numaĭ în urma manoperelor frauduloase întrebuinţate de doamna Aneta Georgescu în complicitate cu maĭ mulţĭ samsarĭ.

*

D. judecător de instrucţie Vasiliu a citat pe toate persoanele implicate în această afacere. Doamna Georgescu lipsind însă din Capitală, afacerea se va maĭ amîna.

D. Văcărescu a reclamat şi în contra altor persoane carĭ l'ar fi excrocat cu sume foarte marĭ de banĭ.

Ics.

La alegerile comunale din Tulcea, carĭ vor avea loc peste cîte-va săptămînĭ, opoziţia va lupta cu multă înverşunare în contra listeĭ d-luĭ Neniţescu.

Lista opoziţieĭ, în frunte cu d. Mircea G. Petrescu, fostul primar al Tulceĭ, este compusă în mare parte din comercianţĭ bulgarĭ.

O comisiune, compusă din d-niĭ prefect Tătăranu, deputat dr. Popescu şi inginer Panaitescu, a sosit în Capitală pentru a cumpăra mobilierul necesar noduluĭ palat administrativ şi judiciar din R. Sărat.

Agitaţia Evreilor din Iaşĭ

Din Iaşĭ se scrie că comunitatea izraelită d'acolo, indignată de hotărîrea luată de primărie ca să invite pe antisemitul dr. Lueger din Viena sa ia parte la inaugurarea abatoruluĭ din acel oraş, a hotarît ca sa se abţie de la toate serbările la carĭ va lua parte primarul Vieneĭ.

Preşedinţiĭ diferitelor societăţĭ evreieştĭ din Iaşĭ vor invita pe toţĭ membriĭ societăţilor lor că să nu iasă de loc în oraş în zilele serbărilor, manifestînd astfel în contra primărieĭ din Iaşĭ.

*

Abţinerea evreilor de la serbările din Iaşĭ ar fi o lovitură puternică, căcĭ e ştiut că grosul populaţiuneĭ ieşene, care ia tot d'a una parte la parăzile ce se daŭ în acel oraş, se compune numaĭ din Evreĭ. Aceştia abţinîndu-se, animaţia va lipsi cu desăvîrşire.

Printre Evreiĭ din Iaşĭ domneşte cea maĭ mare agitaţie.

D. Cantacuzino, ministrul de finanţe, a început să lucreze la budgetul pe anul financiar 1898—99.

In şcoala de ofiţerĭ din Capitală aŭ fost admişĭ, pe ziua de 1 Octombrie, următoriĭ elevĭ:

Buţureanu I. Mihail, bacalaureat; Vasilescu Alexandru, absolvent a 6 clase liceale; Cibuchi Dionisie, absolvent a 7 clase liceale; Romano Traian, sub ofiţer din regimentul 3 roşiorĭ; Vasiliu I. Mihail, bacalaureat; Antonescu Benedict, bacalaureat; Cristofor Ion, sub ofiţer în şcoala pregătitoare; Popescu Victor, guard de artilerie de la şcoala de aplicaţie; Germănescu Ion, sub-ofiţer din regimentul Rovine 26; Stănescu Nicolae, sub-ofiţer la arsenalul armateĭ; Todicescu Dumitru, absolvent a 7 clase liceale; Paplico Constantin, absolvent a 6 clase liceale; Ciorneĭ Ioan, sub-ofiţer din şcoala pregătitoare; Zlăteanu Constantin, idem; Drăgănescu I. Mihail, abs. 6 clase liceale; Popilian Titu, sub-ofiţer din şcoala pregătitoare; Brăescu Gheorghe, sub-ofiţer regimentul 7 Prahova No. 25; Laujier Henri, absolvent a şapte clase liceale; Birzotescu D. Laurenţiŭ, absolvent a 7 clase liceale; Stanescu Ilie, absolvent a 6 clase liceale; Diaconescu Şt. Nicolae, sub-ofiţer din şcoala pregătitoare; Mateescu Vasile, sub-ofiţer regimentul 1 geniŭ; Costescu Constantin, bacalaureat; Mirlescu Raul, sub ofiţer din regimentul 8 călăraşĭ; Pavelescu Petre, sub-ofiţer trupa şcoaleĭ de aplicaţie; Vlădoianu Dimitrie, bacalaureat; Craioveanu Luca, sub-ofiţer din regimentul 1 geniŭ; Bălănescu Dumitru, subofiţer de la pyrotecnia armateĭ; Troceanu Grigore, absolvent a 7 clase liceale; Nicolaŭ Toader, abs. a 6 clase; Tabacu Constantin, sub-ofiţer din şcoala pregătitoare; Iordănescu V. Nicolae, absolvent a 6 clase liceale; Vasiliŭ Ioan, bacalaureat; Rosetti Francisc, absolvent a 7 clase liceale; Teodorescu Vasile, sub-ofiţer din regimentul 3 Dîmbovita 22; Popescu Gheorghe, sub-ofiţer şcoala pregătitoare; Radovicĭ Constantin idem; Mateescu Radu, sub ofiţer regimentul Vîlcea No. 2; Negulescu Gheorghe, subofiţer regimentul 6 călăraşĭ; Chiru Ioan absolvent a 7 clase liceale; Mitulescu Petre, absolvent a 6 clase liceale; Balaban Aurel, idem; Gagiu Vasile, idem; Dinescu Mihail, idem; Dimitriu Constantin, sub-ofiţer din regimentul 3 călăraşĭ; Stroescu Eugeniŭ, absolvent a 6 clase liceale; Milcoveanu C. Ştefan, idem; Ştefănescu Dumitru, sub-ofiţer şcoala pregătitoare; Constantinescu Marin, idem.

Se dă ca sigură ştirea înlocuireĭ poliţaiuluĭ de Tulcea, căpitanu Cernea.

Inlocuirea acestuĭ poliţaĭ a fost cerută de însuşĭ d. Sturdza, care ar vroi să numească la Tulcea pe un protejat al săŭ.

Furtul din Tulcea

Instrucţia în afacerea furtuluĭ comis de către căpitanul Rovinaru din Tulcea, afacere despre care am vorbit la timp şi în mod amănunţit, se urmează cu mare activitate.

*

Generalul Popescu, comandantul diviziei active din Dobrogea, a luat în persoană interogatorul luĭ Rovinaru. Generalul era însoţit de maiorul Lambru şi alţĭ doĭ ofiţerĭ.

Căpitanul Rovinaru a făcut declaraţiĭ complecte, mărturisind că a comis furtul din cauză că, pierzînd în cărţĭ o mulţime de banĭ carĭ aparţineaŭ caseĭ regimentuluĭ, a căutat să pună mîna pe o sumă maĭ mare şi apoĭ să fugă în America.

Suma pe care căpitanul a cheltuit-o orĭ pierdut-o în cărţĭ se urcă la 8000 de leĭ. Restul de 14000 de leĭ a fost găsit asupra luĭ şi remis caseĭ regimentuluĭ 33 din Tulcea.

*

Instrucţia este aproape terminată şi în curînd Rovinaru va fi trimes cu diligenţa şi sub escortă la Constanţa, unde va fi judecat de către consiliul de războiŭ.

Lex

Consiliile generale din toate judeţele se vor întruni în ziua de 15 Octombrie, spre a alcătui budgetele pe exerciţiul anuluĭ 1898-99.

Rezultatul examenelor de bacalaureat

Iată numele candidaţilor din seria VI carĭ aŭ reuşit la examenul de bacalaureat: Popescu G. C, Popescu I. I, Popescu V, Popescu R, Popescu N. St, d-ra Prejbeanu-Moscu Elena, Racoviţă I. N, Radulescu G. I, Ramniceanu G, Rosner T, Samovici M, Sonenfeld M.

Adică din 27 candidaţĭ aŭ reuşit 16.

Nĭ se spune că la primăria Capitaleĭ s'ar pregăti un gheşeft foarte nostim.

Primăria a vîndut acum un an cu 8000 leĭ un loc din faţa moareĭ fraţilor Assan. Acum primăria vrea să cumpere acest loc de la proprietar cu 40,000 leĭ.

Am vroi să ştim dacă acest zvon e adevărat.

Gazetele guvernuluĭ aŭ cuvîntul.

O anchetă nostimă

Maĭ zilele trecute unul dintre numeroşiĭ consilierĭ comunalĭ aĭ Capitaleĭ s'a prezentat la d. Chefereu şi i-a arătat o pîine şi necoaptă şi neavînd cele 1000 grame, greutatea legală.

Primarul a chemat pe unul din comisariĭ comunalĭ, i-a dat pîinea şi i-a spus să facă o anchetă.

*

Comisarul s'a dus în camera poliţieĭ comunale şi făcînd mare chef cu colegiĭ săĭ a strigat un sergent şi i-a poruncit:

—Du-te, măĭ, şi cumpără-mĭ o litră de icre tescuite.

Apoĭ întorcîndu-se către ceĭ alţĭ comisarĭ:

— Pîine avem, barem s'o mîncăm cu icre.

Hohote de rîs, chef, petrecere şi mîncare.

*

Iată cum se fac anchetele de către poliţia comunală, maĭ ales cînd e vorba de brutarĭ.

De ce se procedează ast-fel?

Cine nu ştie. Vorba cînteculuĭ;

E secretul, e secretul

luĭ Polişinel!

Dep.

D. advocat Athanasiu din Galaţĭ, care a fost arestat la Tulcea, cu ocazia meetinguluĭ socialist din acel oraş, a dat în judecată pe poliţaiul Cernea, pentru abuz de putere şi arestare ilegală.

Afacerea se va judeca de către Curtea de apel din Galaţĭ.

Retragerea decoraţieĭ luĭ Ieszenszky

După ce a comis infamia de a decora pe Ieszenszky, guvernul voeşte să comită şi slugarnicia de a ruga pe guvernul unguresc să renunţe la decorarea luĭ Ieszenszky.

Şi infamĭ şi tîrîtorĭ.

Hotărît, guvernul acesta e o ruşine pentru ţară.

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL“

44

PAUL MAHALIN

FIICA RAZBUNATOARE

Partea a doua

Răstacuerĭ şi întreţinuţi

XI

Intoarcerea în str. Tocqueville

Un tînăr om se afla lîngă dînsa.

Şase săptămînĭ în urmă pe cînd se întorcea, în toiul nopţeĭ, de la antreprenoara care'ĭ procura de lucru, aceasta locuind în apropiere de Observator, — lucrătoarea întîlnise, pe bulevardul Montparnasse, o bandă de studenţĭ carĭ, pentru moment, nu se gîndeaŭ de loc la examenele lor.

Eĭ îĭ tăiaseră drumul.

Fetiţa strigase să'ĭ vie în ajutor.

Un băeţandru brun, care tocmaĭ trecea, alergă la strigătul eĭ. El brusca pe studenţĭ şi duse pe Perletta acasă. Pe drum dragostea se născu în eĭ. Şi într'aceasta constă toată istoria lor.

Băeţandrul se numea Marius de la Peyrade.

Era un băiat de familie, care se destinase barouluĭ.

El avea tenul, ochiĭ şi părul originarilor din Miază-zi. Figura îĭ era simpatică. In sfîrşit, ca sentimente şi ţinută, puteaĭ spune că era un adevărat gentilom.

Ne servim de cuvîntul englez din cauza favoritelor sale şi a apucăturile sale de dincolo de la Manche.

Marius de la Peyrade îşĭ făcuse dreptul la Paris.

Era înscris aproape de un an în tabloul de ordine al avocaţilor. Era muncitor. Işĭ iubea baroul precum alţiĭ iubesc arta saŭ ştiinţa. La palat se afirma că nu'ĭ lipseşte nicĭ teoria nicĭ practica. Nu i se imputa nimic alt de cît prea multă franchează conştiinţă şi convingţiune vîrsta însă îndrepta totul.

Dacă l'aĭ fi întrebat despre intenţiunile sale pentru Perlette, te ar fi măsurat cu privirĭ pline de mirare.

Intenţiunile sale pentru Perletta? Iată întrebărĭ ridicole!

Este ştiut că o adora.

Insă nu e maĭ puţin adevărat că n'a gîndit să'şĭ facă din ea o metresă.

. . . .

— Intr'adevăr, zicea tînărul om, ceea ce'mĭ istorisiţĭ mă surprinde la extrem...

Nu că faptul în sine are ceva rar, saŭ extra-ordinar: în toate nopţile se ridică de pe străzile Parisuluĭ nenorociţĭ carĭ aŭ fost asomaţĭ saŭ amorţiţĭ de răŭ făcătorĭ pentru a'ĭ putea fura...

Insă faptul că a transportat acĭ la el pe victima unuĭ atentat, fără a recurge la o procedare uzitată în asemenea caz, adică fără a împărtăşi siguranţeĭ publice presupunerile, îmĭ pare a atrage tatăluĭ d-tale o serioasă răspundere...

— Tatăl meŭ nu a făcut de cît a respecta voinţa expresă a rănituluĭ, întrerupse cu vioiciune Perletta.

— Vă cred şi nu vă blamez.. Numaĭ este ceva anormal, ceva care mă miră, cel puţin într'atîta ca reprezentat al legeĭ... Fiind-că sînt magistrat...

Băeţandrul nostru pronunţase această frază cu un accent de importanţă orgolioasă. Tînăra fată surîse:

—Ah! de aşa scurt timp! zise ea.

Interlocutorul eĭ surîse la rîndul săŭ.

— Este adevărat că mişcarea judiciară din care fac parte n'a apărut în „Monitor“ de cît azĭ dimineaţă...

— Şi unde sînteţĭ numit substitut de procuror al republiceĭ? La Versailles, nu'ĭ aşa? Eĭ bine. ceea ce se petrece la Paris nu'ĭ de resortul d-voastră.

Lucrătoarea vorbea cam sfiitor.

Tînărul om îĭ luă mîna.

— Cîtă dreptate aveţĭ! zise el. Şi crezĭ că'mĭ maĭ cînta să mă ocup de această istorie pe cîtă vreme am alergat acĭ ca să'ţĭ împărtăşesc fericirea mea, pe cîtă vreme numaĭ trebue să ne gîndim de cît la bucuria noastră amîndurora?...

Perletta îl privea cu o melancolică blîndeţe:

—Voeştĭ să ne bucurăm împreună?... Nu aştept de cît asta, amicul meŭ... Insă cu ce?...

— Eĭ! cu ceea ce-are să'mĭ vie, cu acea numire care îndeplineşte toate dorinţele mele... cu rezultatele ce poate.. ce trebue incontestabil să le aibă dînsa pentru îndeplinirea celor maĭ scumpe proecte ce'mĭ făcusem, pentru viitorul vieţ, pentru fericirea comună...

Insă, cum tînăra fată păstra o tăcere rece, el reluă:

— Nu înţelegĭ, scumpa mea, că am acum o poziţie?... O poziţie care'mĭ redă libertatea.. Care mi-o garantează faţă de tatăl meŭ...

Perlette clătină din cap.

— Nicĭ odată nu poate fi cine va liber de tatăl săŭ, zise ea cu gravitate.

— Dumnezeul meŭ, îngînă tînărul om, vroĭ să zic că voiŭ avea cu ce trăi, cu ce face ca să trăiască într'un mediŭ onorabil femeia care nu se va da în lăturĭ ca să-şĭ unească soarta cu a mea.. Voĭ să zic că pot să mă dispensez de acuma înainte — pentru a fi în curent cu lumea — de a maĭ recurge la avere. la risipile părinteştĭ,.. Şi în caz cînd d. de Peyrade ar refuza să'mĭ dea consimţimîntul de însurătoare..

— Eĭ bine, ce-aĭ face?...

— N'aşĭ ezita să uzez de drepturile pe carĭ legea mi le acordă.

Lucrătoarea făcu unul dintre acele gesturĭ de autoritate care cîte odată îĭ dădeaŭ aerul uneĭ femeĭ de lume.

— Nu veĭ face aceasta, replică ea nu, căcĭ maĭ puţin ca orĭ cine aĭ avea dreptul de a face...

— Ce fel?

— Iartă-mă dacă redeştept în d-ta o amintire penibilă, cu toate că după mine, ne fiind culpabil de vre'o greşeală, nu trebue să resimţĭ nicĭ o durere şi nicĭ o ruşine..!

Insă nu mĭ-aĭ istorisit d-ta că, odată stăpîn pe acţiunile şi pe bunurile sale, d. de la Peyrade s'a grăbit să'şĭ repare o eroare din tinereţă, dîndu'ţĭ un nume, o familie, un loc în societate, atît de aspră pentru aceĭ carĭ se nasc în afară de oare-şĭ carĭ condiţiunĭ legale...

Ast-fel dar, nu'ĭ datoreştĭ numaĭ iubirea, respectul şi ascultarea de fiŭ....

Iĭ datoreştĭ încă şi cea maĭ mare parte din recunoştinţa pe care o fiinţă omenească este ţinută faţă de acela care ĭa înapoiat cel maĭ scump, cel maĭ însemnat, cel maĭ strălucit serviciŭ..

Or, voiŭ înceta de a te maĭ stima dacă te voĭ crede capabil de a te abate de la unul dintre aceste simţiminte sacre...

— Dar, exclamă tînărul magistrat, slavă Domnuluĭ! n'am ajuns încă acolo!.. Tatăl meŭ nu este un tiran.... Imĭ arată o vie şi reală afecţiune... îĭ voĭ vorbi. îĭ voĭ ruga îĭ voĭ spune e acĭ, pe pămînt, pentru mine nu există nimic alt de cît d-ta...

— Şi crezĭ că îl veĭ convinge?.. Şi crezĭ că îl veĭ îndupleca?...

— Voĭ căuta, cel puţin prin toate mijloacele cîte îmĭ staŭ în putinţă. Cerul îmĭ va ajuta. Şi sper că...

Tînăra fată îl întrerupse:

— Nu, n'aĭ ce să sperĭ, Marius,..

(Va urma)

Inspăimîntat Sturdza de agitația provocată de decorarea luĭ Ieszenszky, a căzut la picioarele reprezentantuluĭ Austro Ungarieĭ, baronul d'Aerenthal, îndată ce s'a întors din escursiunea făcută cu Ionel Brătianu, și l'a rugat să intervie pe lîngă guvernul din Pesta ca să renunțe la decorarea luĭ Ieszenszky, acesta fiind singurul mijloc să liniștească țara.

*

Guvernul speră că Banffy se va milostivi să'ĭ dea înapoĭ decorația Și foaia cea maĭ fără de rușine, stipendiată guvernuluĭ nerușinat al luĭ Sturdza, a și anunțat aseară că află cum că Ieszenszky nu figurează pe lista oficială a decoraților.

*

I-aŭ trebuit două săptămînĭ guvernuluĭ ca să poată pune pe „Independența" să dea această știre.

Se înțelege, a trebuit să aștepte întoarcerea baronuluĭ d'Aerenthal în București și cel puțin avea o vagă speranță că umilirea luĭ Sturdza îl va îndupleca pe baronul Banffy.

*

Incă nicĭ azĭ nu e sigur guvernul dă știrea prin „Independența" ca să vază ce impresie produce în țară, să vază dacă, supunîndu-se la umilințile pe care i le impune Banffy în schimbul decorațieĭ luĭ Ieszenszky, va putea cel puțin să rămîe la guvern.

Sturdza are toate îndrăznelile și toate nerușinările.

Omul acesta trebue gonit cu pietre

Ediția de aseară

Pacea greco-turcă

(Serviciul telegrafic al *Agenției Romîne*)

Paris. 1 Octomb.—D-l Dubois Delestang delegat francez pe lîngă comisiunea însărcinata să elaboreze regulamentul controluluĭ financiar al Grecieĭ, va pleca Marțĭ la Atena.

Căpitanul Chazellas delegat pe lîngă comisiunea de delimitare a granițeĭ greco-turceștĭ, pleacă diseară din Marsilia.

Roma 1 Octomb.—Ziarele asigură că d-l Bodis director general al Statisticeĭ, a fost numit delegat italian în comisiunea internațională a controluluĭ Grecieĭ.

Deputatul Bonardi a fost numit subsecretar de Stat al instrucțiuneĭ publice.

Atentatul contra țaruluĭ

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne")

Viena, 1 Octombrie. — „Corespondența politică" este autorizată din Petersburg, să declare în mod pozitiv că știrile privitoare la descoperirea unuĭ complot în contra țaruluĭ în timpul șederiĭ sale la Varșovia, sînt cu desăvîrșire lipsite de temeiŭ.

Vot de blam prefectuluĭ Seneĭ

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne")

Paris, 1 Octombrie.—Consiliul municipal din Paris a dat un vot de blam în contra prefectuluĭ Seneĭ pentru că a refuzat să convoace consiliul spre a discuta cestiunea scumpeteĭ pîneĭ.

Darea în judecată a ministeruluĭ Badeni

(Serviciul telegr. al „Agenției Romîne")

Viena, 1 Octombrie.—„Camera deputaților". Opoziția germană continuă obstrucțiunea sa cerînd de maĭ multe orĭ apelul nominal pentru cestiunĭ cu totul secundare.

*

Apoĭ vine discuția puneriĭ sub acuzație a miniștrilor.

D-niĭ Hochenburger și Wolff motivează moțiunea lor de punere sub acuzație, bazîndu-se pe ordonanța de la 2 Iunie, 1897, fixînd datoriile autorităților în adunările publice.

*

Contele Badeni expune că această ordonanță este perfect legală și s'a publicat, avîndu-se în vederea situația furtunoasă a Cameriĭ care se întindea și în meetingurĭ, în afară din parlament. Această ordonanță n'avea alt scop de cît să preciseze datoriile autorităților în această privință. Stînga întrerupînd în mod zgomotos pe contele Badeni, acesta a strigat: „Dacă întreruperile continuă, voĭ renunța la cuvînt" (aplauze viĭ).

*

Cît despre funcționarul care a făcut cunoscut această ordonanță confidențială, contrariŭ jurămîntuluĭ, a fost condamnat în modul cel maĭ aspru. Contele Badeni a adăugat că funcționariĭ austriacĭ sînt credincioșĭ datorieĭ lor și că ar fi fost maĭ bine ca deputațiĭ să nu fi profitat de rătăcirea unuĭ singur funcționar (Aplauze viĭ la dreapta).

*

Viena, 1 Octombrie. — „Camera deputaților", d. Iro, deputat radical german renunță la mandatul săŭ în urma ultimeĭ decizĭunĭ a comisiuneĭ Cameriĭ care a dezaprobat purtarea sa.

D. Schoenerer, șeful radicalilor germanĭ, cere și obține un concediŭ de 4 săptămînĭ (Rîsurĭ, mișcărĭ diferite).

Apoĭ vin la ordinea zileĭ, moțiunile opozițieĭ germane cerînd punerea sub acuzație a miniștrilor.

Ultime informațiunĭ

Presa străină și vizita regeluĭ

Atîta vreme a trecut de la vizita regeluĭ, și totuși ziarele străine nu încetează să se ocupe de dînsa.

Așa de o pildă ziarul „Gil Blas" publică un articol întitulat *Regele Carol* (Ungurii și Romîniĭ) și din care extragem următoarele pasagiĭ:

„Ziarele ungureștĭ n'aŭ lipsit să insiste asupra importanțeĭ vizitei regeluĭ „Carol" din punct de vedere al recunoașteriĭ stăriĭ actuale a regatuluĭ Sf. Ștefan și s'aŭ încumetat să declare că: suveranul Romînieĭ n'ar veni să facă vizită luĭ Franz-Ioseph în capitala sa ungurească, dacă ar aproba protestările Romînilor din Transilvania contra regimuluĭ, care le este impus.

„La Bucureștĭ, din contra, se susține 'nainte că nu e nimic schimbat și că voiajul regeluĭ implică așa de puțin o repudiare a reclamațiunilor constante și justificate de altmintrelea ale Romînilor transilvănenĭ—în cît probă este faptul, că d. Sturdza, președintele consiliuluĭ și ministru al afacerilor străine, n'a acompaniat pe rege, și că, n'ar fi lipsit să o facă, dacă vizita regală avea însemnătatea, pe care presa ungurească voeşte să 'ĭ-o dea. Toate acestea sînt zise de o parte și de alta în un ton și în niște termenĭ, carĭ probează în deajuns că, dacă amîndouă guvernele sînt aliate, rămîne încă mult drum de făcut, pînă se va ajunge la aceea că și amîndouă popoarele să fie amice".

După ce arată apoĭ cît de nedrept sînt tratațĭ Romîniĭ din Ungaria, ziarul francez sfîrșește precum urmează:

„E de înțeles că nu acum, cînd proiectele conteluĭ Badeni privitoare la Cehiĭ Boemieĭ, permit tuturor acestor naționalitățĭ să spere în fine un tratament maĭ echitabil, e momentul ca Romîniĭ să renunțe la toate speranțele lor, așa de fidel conservate cu toată presiunea cea maĭ tiranică, numaĭ pentru cuvîntul că... regele Carol s'a dus să facă vizita împăratuluĭ Austrieĭ la Budapesta".

*

Ziarul național al Slovacilor „Narodnie Noviny" scrie următoarele:

„Poporul romînesc, mic la număr și izolat, s'a purtat brav și eroic față cu toate ispitele, și printr'asta a dovedi iubirea cea maĭ sfîntă către conaționaliĭ nefericițĭ și umilițĭ; ne-a dat și nouă tuturora celor-lalțĭ o satisfacție pentru șirul cel lung de insulte din partea celor puternicĭ și îngîmfațĭ; ne-a procurat o mare bucurie, arătînd că n'a dispărut încă compătimirea cu starea grozavă în care ne aflăm; poporul romînesc a ridicat din noroiŭ și a luminat mînjitul cuvînt „frăție", curățîndu-l de murdăria ce a aruncat-o asupra luĭ egoismul și tirania; a constatat înaintea lumeĭ întregĭ marele adevăr despre mizeriile noastre naționale, pe care le îndurăm timp de 30 de anĭ; a spulberat preamărirea falșă, umflată, nesinceră a șovinizmuluĭ; a aruncat lumina electrică asupra stărilor în care trăesc, saŭ, maĭ bine zis, vegetează milioanele de popoare nemaghiare, cinstite și credincioase...

„Nimic, nimic, nicĭ chiar sperietură cu panslavismul, nimic amenințare nicĭ rugare, lingușirĭ orĭ banchete, conducte de torțe și transparente n'aŭ abătut pe Romînĭ de la calea firească și dreaptă; nu 'ĭ-aŭ făcut să se lapede de sîngele, ce circulă în vinele fraților lor umilițĭ și desbrăcațĭ de naționalitatea lor din Ungaria și Transilvania. Iată ce va să zică frăție! Iată ce va să zică credință și dragoste!".

*

Ziarul Parizian „Figaro" scrie într'un articol în care se ocupă de vizita regeluĭ:

„Totuși, această vizită oficială făcută de suveraniĭ romînĭ capitaleĭ ungureștĭ, a inspirat ziarelor din Bucureștĭ, maĭ cu seamă cîtor-va organe opoziționiste, o atitudine foarte agresivă contra regeluĭ Carol, pe care îl acuză nicĭ maĭ mult nicĭ maĭ puțin, de trădare și de servilitate. De asemenea ele atacă nu cu maĭ puțină violență cabinetul romîn, și în particular, pe președintele Sturdza pentru că ar fi inlesnit această vizită. S'a răspîndit chiar zvonul, că suveraniĭ romînĭ, la întoarcerea lor la Bucureștĭ, vor fi obiectul uneĭ manifestațiĭ foarte ostile din partea populațieĭ".

*

Ziarul rusesc „Novosti" după ce relevează atitudinea maĭ mult de cît rezervată a Romînilor, continuă:

„Romîniĭ sînt un popor de origină latină și slavă (sic). Eĭ sînt foarte capabilĭ și energicĭ și decĭ foarte puțin dispușĭ să joace rolul de vasalĭ.

Se știe că toate încercările austro-ungare de a deznaționaliza pe Romîniĭ transilvănenĭ aŭ rămas infructuoase, ba ceva maĭ mult, prin stoicizmul lor eĭ aŭ silit pe împăratul Franz Iosef să fie maĭ blînd cu fruntașiĭ transilvănenĭ,

Pentru această vizită aŭ fost invitațĭ și ziariștiĭ romînĭ însă eĭ aŭ refuzat invitația pentru aceleașĭ motive pentru care regele Carol a fost atît de rece în toastul săŭ.

Nu maĭ vorbim de guvernul romîn.

Comentariile preseĭ romîne ne daŭ o icoană a sentimentuluĭ țăreĭ. Nu maĭ vorbim de ziarele ultra-naționaliste, dar pînă și moderatul „Independance Roumaine" sfătuește pe Ungurĭ, ca în propriul lor interes, să fie maĭ omeneștĭ cu Romîniĭ transilvănenĭ.

„Nu ne vine a crede că ungurii vor asculta de aceste sfaturĭ înțelepte. Cu un cuvînt „ocasionala" vizită a regeluĭ Carol la Pesta nu va schimba întru nimic relațiunile dintre romînĭ și ungurĭ. Contele Goluhoschi o știe maĭ bine ca orĭ cine.

„Deja răpăsatul I. Brătianu a zis că politica romîniĭ se conduce din Bucureștĭ și nu din Sibiŭ, asta din cauză că durerile romînilor din Transilvania influențaŭ foarte mult asupra politiceĭ regatuluĭ".

Spir.

Astăzĭ se încep înaintea tribunaluluĭ de Ilfov, secția I, dezbaterile procesuluĭ de contrabandă Andreĭ Popovicĭ.

După cum am anunțat deja, dezbaterile acestuĭ proces vor dura treĭ zile.

D. d-r. Valeriu Roșculeț a fost numit medic primar al județuluĭ Bacăŭ, în locul d-luĭ d-r. P. Manea, trecut că subdirector al serviciuluĭ sanitar.

D. d-r. profesor Asachi, în urma stăruitoarelor inzistențe din partea doctorilor și doctoranzilor din Capitală, s'a hotărît să se reîntoarcă în țară, unde eminentul doctor va preda cursurĭ de medicină chirurgicală.

După cît aflăm, d. d-r. profesor a și sosit în Capitală și așteaptă să i se dea o secție de climică chirurgicală.

D. Gheorghe Gazan a fost revocat din funcțiunea de ajutor de primar al orașuluĭ Piteștĭ, sub motiv că refuzînd să ia parte în comisiunile pentru aprobarea licitațiunilor adjudecate definitiv, impedica mersul uneĭ bune administrațiunĭ a afacerilor orașuluĭ.

Consiliul de miniștri a hotărît acceptarea legatuluĭ pe care l'a lăsat statuluĭ decedatul Evloghie Gheorghieff.

Societatea „Leagănul" și-a mutat erĭ locuința, destinată pentru creșterea copiilor găsițĭ, pe bulevardul Pache Protopopescu, în casele d-luĭ Ionel Antonescu, „vestitul dentist-operator de la 16 Noembrie 1896!!

Casa a fost închiriată pe termen de 10 anĭ cu tot mobilierul necesar uneĭ ast-fel de instituțiunĭ.

Prin „Monitorul Oficial" de azĭ se publică decretele prin carĭ un număr de 10 persoane sînt autorizate să poarte insemnele străine.

Cu începere de la 1 Octombre 1897 s'aŭ înscris între pensionariĭ civilĭ aĭ statuluĭ 104 persoane cu pensiunĭ de serviciŭ în total pe lună de leĭ 20,467, banĭ 72, saŭ pe an leĭ 245,612 banĭ 64.

Mîine se începe la școala veterinară din Capitală concursul pentru 3 burse la acea școală.

Sînt 52 de candidațĭ.

Comisiunea examinatoare se compune din d-niĭ Persu, Gavril Dumitrescu și Poenaru, profesoriĭ școaleĭ.

D. dr. Felix sosește mîine în Capitală, venind din Viena, unde a fost pentru a-șĭ căuta sănătatea.

Mîine seara d. dr. Felix va prezida ședința consiliuluĭ sanitar superior.

Ministerul de instrucțiune publică a comandat, pentru suma de 60,000 de leĭ, tot mobilierul trebuincios nouluĭ liceŭ din Ploieștĭ.

Astăzĭ va avea loc un consiliŭ de miniștrĭ sub președința d-luĭ Sturdza.

In acest consiliŭ se vor discuta programele privitoare la vizitele pe carĭ regele le va face la Ploieștĭ și la Iașĭ.

Erĭ a încetat din viață colonelul Niculescu, în etate de 115 anĭ.

Ceasornicarul S. Blumberg, din str. Smîrdan 17, a fost declarat erĭ în stare de faliment.

Băcanul St. Constantinescu din strada Carol, care fusese declarat în stare de faliment și depus la penitenciarul Văcăreștĭ, a fost pus erĭ în libertate.

La Sibiŭ s'a adunat congresul național bisericesc al mitropolieĭ Romînilor greco-orientalĭ din Transilvania și Ungaria. Congresul va avea de discutat grave cestiunĭ pentru națiunea romînă. Vom ține pe cetitorĭ în curent cu lucrarile congresuluĭ.

Erĭ a încetat din viață un scopit, anume I. Bănușcă, în etate de 130 anĭ.

La concursul de la școala de meseriĭ aŭ reușit 26 de candidațĭ pentru 14 locurĭ vacante.

Aŭ fost 320 de candidațĭ.

Examenele la școala de moașe din capitală s'aŭ început erĭ.

Sînt 40 de candidate.

Consiliul comunal din Herța județul Dorohoĭ, a fost dizolvat. Comisiunea interimară se compune din d-niĭ Vasile Erimov președinte, G. Răuțu vice-președinte și Al. Petrovicĭ, Ion Th. Ivănescu și Marin Lăzărescu membriĭ.

Poliția de siguranță din Capitală a arestat pe indivizii Niculaĭ Bojean și Smarandache Niculae, carĭ aŭ făcut parte din banda luĭ Măruntelu.

Pe vaporul *Bucureștĭ*, aproape de intrarea în Bosfor, era să se petreacă o dramă care putea să aibă urmărĭ funeste din cauza uneĭ violente altercațiunĭ între unul din șefiĭ de echipă și sub-comandantul vaporuluĭ. Grație însă intervenireĭ căpitanuluĭ Prorat, om blînd și plin de energie, incidentul a fost aplanat și șeful de echipă debarcat la Constantinopol.

Din Tîrgoviște se scrie că erĭ s'a împușcat acolo soldatul Andruș Alexandru, pentru că, fiind amorezat de fata Maria Mateescu, părințiĭ acesteia aŭ refuzat să ĭ-o dea de nevastă.

Serviciul technic de la ministerul de interne lucrează la facerea planurilor pentru 6 penitenciare model.

Aceste penitenciare se vor construi în principalele orașe din țară.

In afacerea studentuluĭ Marcovicĭ, care ar fi escrocat pe o domnișoară, maĭ aflăm următoarele: Părințiĭ domnișoareĭ aŭ cerut luĭ Marcovicĭ să jure dacă n'a primit 6000 de leĭ.

Marcovicĭ a jurat în sinagogă că n'a primit de cît 2.000 de leĭ.

Părințiĭ feteĭ, găsind că Marcovicĭ a jurat falș, s'aŭ adresat parchetuluĭ.

Consiliul comunal care trebuia să se întrunească astă-zĭ, și-a amînat ședința pentru săptămîna viitoare.

Comisiunea numită pentru alcătuirea regulamentuluĭ sergenților de oraș se va întruni diseară.

Această comisiune se compune din d-niĭ Bursan, ajutor de primar și Vintilă Rosetti.

Școala de architectură din Capitală a închiriat un local în str. Izraelită.

Rezultatul examenelor nu se va cunoaște de cît peste vre-o 8—10 zile, de oare-ce directorul școaleĭ d. Stănescu a supus ministruluĭ aprobarea acestor examene.

Noŭ accident de Tramvaiŭ

Un noŭ accident s'a întîmplat erĭ în circulația tramvaiuluĭ noŭ: Un vagon care trecea pe linia din strada Brezoianu s'a ciocnit cu un camion încărcat cu cărbunĭ de pămînt. Ciocnirea a fost așa de violentă, că vagonul tramvaiuluĭ a deraiat și, cum conductorul n'apucă să stringă frîna imediat, în mers s'a ciocnit de un stîlp telegrafic, prăvălindu-se.

*

Vagonul era încărcat de lume care, văzînd accidentul, a sărit jos, afară de două doamne carĭ, neputînd sări la timp aŭ fost răsturnate odată cu cupeul.

*

E vădit lucru, că o putere ocultă protejează compania tramvaiuluĭ noŭ, care, pînă în prezent, n'a avut cel puțin un proces de contravenție. Ceea-ce'ĭ maĭ regretabil însă, este faptul că nicĭ maĭ știm căror autoritățĭ am putea atrage atențiunea asupra acesteĭ companiĭ de exploatatorĭ.

Eil.

Primăria Capitaleĭ a supus pe toțĭ ștergătoriĭ de ghete la o taxă de 1 leŭ și jumătate pe lună.

In acest scop, toțĭ ștergătoriĭ de ghete aŭ fost chemațĭ la primărie.

Ministerul lucrărilor publice a hotărît construirea linieĭ ferate Podul-Iloaie-Hărlăŭ Botoșanĭ.

Aseară aŭ sosit în Capitală, venind din Sinaia, d-niĭ Emil Costinescu și Eugeniŭ Stătescu.

Dr. Carmen Silva

Foile ungureștĭ scriŭ, că în curînd se va preda regineĭ Carmen Sylva diploma de doctor. La început era planul, ca predarea să o săvîrșească o deputație a universitățiĭ din Budapesta, condusa de însușĭ directorul Herczegh Mihály. Dar planul s'a schimbat fără de veste.

Nu faptul schimbăriĭ, ci motivarea ce o aduc foile ungureștĭ e de tot nostimă, ales, că ele susțin a fi provenind de la distinse personagiĭ universitare.

Dacă rectorul ar merge în calitate oficială la Bucureștĭ—scriŭ foile ungureștĭ — e inevitabil, să viziteze pe rectorul universitățiĭ de acolo. Iar aceasta n'o poate face rectorul maghiar, după ce tocmaĭ de la universitatea din Bucureștĭ s'aŭ auzit voci contra Ungarieĭ...

Ast fel diploma se va preda regineĭ probabil pe calea ambasadeĭ austro-ungare din Bucureștĭ.

Erĭ a sosit în Capitală monseignorul Dominique Jacquet, episcopul catolic din Iașĭ, pentru ca împreună cu episcopul catolic din Bucureștĭ, monseniorul Hornstein, să intervie în favoarea preotuluĭ catolic Morisseau care a comis crima din Dersca.

Ambiĭ episcopĭ catolicĭ aŭ fost la d. Sturdza și diseară pleacă la Sinaia pentru a fi primițĭ în audiență de rege.

Episcopiĭ doresc ca părintele Morisseau să fie predat autorităților clericale din Roma.

Liga pentru unitatea culturală a tutulor Romînilor ne trimete următoarele spre publicare:

Comitetul central al „Ligeĭ culturale" aduce mulțumirĭ d-luĭ C. S. Bolintineanu, consilier comunal și vechiŭ membru al „Ligeĭ", pentru suma de una sută leĭ oferițĭ „Ligeĭ" pentru sporirea fondurilor sale.

Alaltăerĭ s'a înfățișat înaintea tribunaluluĭ de Prahova procesul intentat bancheruluĭ S. Ergas pentru contrabandă.

Ergas era azistat de advocațiĭ Tache Ionescu și Nacu.

Statul era reprezentat prin d-niĭ Vivescu și Brezoianu.

Procesul s'a amînat pentru ziua de 17 Octombrie din cauză că lipsesc martoriĭ apărăreĭ.

Dr. Lueger la Iașĭ

Să știe că primarul Iașuluĭ a decis să invite și pe d. dr. Lueger, primarul Vieneĭ, să asiste la inaugurarea abatoriuluĭ.

Dr. Lueger este unul dintre ceĭ maĭ călduroșĭ susținătorĭ aĭ romînilor de peste munțĭ. El nu a lăsat să-ĭ scape nicĭ o ocazie fără a lua părerea fraților noștri subjugațĭ, a protestat în tot-d'a-una cu energie în contra brutalităților și a barbariilor pe care le comit maghiariĭ.

*

De aceea comitetul Ligeĭ a decis să-ĭ organizeze o sărbătorească primire.

Comitetul studenților va lua de asemenea toate măsurile ca să-ĭ facă d-ruluĭ Lueger o primire din cele maĭ entuziaste.

O răsplată bine meritată de acest cald și convins apărător al mareĭ noastre cauze.

*

Se va face un apel la toțĭ romîniĭ să-l primească ast-fel în cît intrarea luĭ Lueger în țară să fie o intrare triumfală.

I se' va oferi valorosuluĭ apărător al romînilor subjugațĭ o coroană și maĭ multe cadourĭ, carĭ să-ĭ arate recunoștința romînilor.

Horiu.

Aflăm că Ministrul de resbel va angaja pe d. dr. Gerota ca profesor de Anatomie al institutuluĭ medico-militar.

D. C. Alimăneșteanu, care a reprezentat ministerul domeniilor la congresul geolog de la Moscova s'a întors în Bucureștĭ.

Proprietariĭ de birjĭ carĭ se obligaseră a pune în circulație 120 de cupele aŭ refuzat de a se ține de angajamentul luat.

Prefectul poliției ĭ-a chemat pentru astă-zĭ în biuroul d sale și'ĭ va soma încă o dată ca să se supue disposițiuneĭ luate de poliție.

Catedrala din Bucureștĭ

Guvernul va cere anul acesta Corpurilor legiuitoare un credit de 16 milioane leĭ pentru construirea uneĭ catedrale în Bucureștĭ.

Este de observat că se procedează și cu construcția aceasta cum s'a procedat cu toate cîte s'aŭ făcut la noĭ.

Pînă acum nu e ales locul, nu s'a făcut nicĭ un stadiŭ, nicĭ un proect, și guvernul, fără ca să aibă nicĭ una din numeroasele date absolut necesare, stabilește costul clădireĭ la 16,000,000 leĭ.

*

Cum asta, așa, din gînd? Dar nicĭ la băcănie nu poțĭ să cerĭ cașcaval de un anumit preț; și acolo te înșelĭ.

Apoĭ așa se joacă cine-va cu milioanele? Dacă se va vota creditul în condițiile acestea atuncĭ catedrala va costa 30 de milioane.

N'am pățit'o așa cu palatul justițieĭ, cu palatul poștelor, cu toate liniile ferate?

*

Dar acest sistem ar trebui să înceteze pentru că atuncĭ se anulează și controlul parlamentuluĭ și controlul oamenilor specialĭ.

Clădirile marĭ, trebue să fie lucrărĭ de artă și la construirea lucrărilor de artă nu să procedează fără nicĭ o socoteală.

Maĭ bine să se amîne construirea acesteĭ lucrărĭ de lux, ca să nu ne pomenim că s'aŭ cheltuit 30 de milioane pentru o... să spunem cuvîntul... porcărie.

Rep.

ECOURI

● Aflăm că d-nul dr. B. Mendelssohn din Paris, fiul răposatuluĭ dr. Mendelssohn din Bucureștĭ, s'a logodit cu d-ra Fanny Moscovicĭ din Fălticenĭ.

Tîrgul cerealelor

— prin poștă —

Brăila, 1 Octombrie.

Cereale vîndute:

Griŭ: 24.000 hectol.; 2 vag.; Kgr. pro hectol. 69—71; 9 42½—10 preț.

Porumb: 23.000 hectol.; 8 vag.; Kgr. pro hectol.: 78; 6.15—8 preț.

Orz: 8.000 hectolitri; 10 vag.; Kgr. pro hectol.: 50—62; 6.30—8.50 preț.

Secară: 7.700 hectol.; 4 vag.; Kgr. pro hectol.: 60—65; 6.10—8.75 preț.

Ovăz: 11.000 hectol.; — vag.; Kgr. pro hectol.: —; 3.25 preț.

Fasole: 2.300 hectol.; — vag.; Kgr. pro hectol.: —; 12.50 preț.

Rapiță: 3.100 hectol.; — vag.; Kgr. pro hectol.: —; 5.40—5.50 preț.

Navetă: 200 hectolitri; — vag.; Kgr. pro hectol.: 68; 12 preț.

Cereale sosite:

Griŭ: 20.000 hectolit. Porumb: 22.000 hectolitri. Orz: 3.450 hectolitri. Secară: 2.840 hectolitri. Ovăz: 5.200 hectolitri. Fasole: 2.170 hectolitri.

Marmorosch Blank & Comp.

BURSA

(Prin fir telegrafic)

din Streinătate — *din Bucuresci*

25/7 Septembrie 1897.

Napoleonul Fl	9.62
Ruble „	127.25
Credit Austalt „	359.80
» fonc. austr.	452 »
« ungar »	385 „
Drum fier austr.	334.5
Lombards. „ »	82.70
Alpines. „	112,70
Losuri turcești	60.90
Rentă perp. aus.	101.95
» arg. austr.	102,95
» aur » „	123.50
» „ ung. „	121.55
FRANCFORT	
Rentă Rom. 5% Fl	01.60
» » 4% „	83.45
BERLIN	
Napoleonul „ »	16.17
Ruble „	216.75
Disconto „	196.10
Schimb. Londra	20.21
„ Paris „	80.70
„ Amsterdam	168.55
« Viena „	168.75
„ Belgia „	80.40
» Italia „	70.40
Ren. Rom. 5% „	76,6
„ « 1890 4% „	91.60
„ „ 1881 4% „	41.60
„ „ 1896 4% „	41.6
Imp. mun. Buc. „	101.40
PARIS	
Banca Otomană „	603.50
Los turcești. „	115. »
Impr. Egyptian »	—
» Helenic. »	160 „
Drum de fier aus.	721. „
Alpines. „	275. „
Renta Fran. 3½%	107.40
» » 5% „	103.97
Ren. Rom. 5% „	102. „
» » 4% »	—
„ » 1896 4% „	—
Ren. Italiană „	93.65
» Ungară „	—

Impr. de stat romîne	
5% Renta perpetuă	lei 104
5% „ amor. 1881 „	106 1/2
5% „ « (Im. 1892 »	101 3/4
5% „ « din 1898 »	101 1/4
4% „ „ 1894 int. „	95 1/4
5% „ « (Im. 32½ milioane) „	89 1/4
4% » „ (Im. 50 milioane) „	90 1/2
4% » „ (Im. 274 milioane) »	92
4% „ „ (Im. 45 milioane) „	90 1/2
4% » „ (Im. 120 milioane) „	90 1/2
4% » » (Im 90 milioane) „	92
5% C. F. R. (Conv Schuldverschreib)	
6% Oblig. Stat (Conv. rurale) „	103 1/2
Imprumuturĭ de orașe	
5% Oblig. Comuneĭ București 1883	leĭ 98 1/4
5% Oblig. Comuneĭ Bucuresci 1884 „	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucuresci 1888 „	—
5% Oblig. Comuneĭ Bucuresci 1890 „	99 1/4
Idem Idem 1895 „	98 1/4
Imprumuturĭ de societățĭ	
5% Scr. fonc. rurale	leĭ 9.1/4
5% „ „ urb. Buc. „	89 1/2
5% » „ „ Iașĭ „	86 1/2
Acțiunĭ	
Banca Naț. Romînieĭ	leĭ 500
Banca Agricolă «	500
Banca Romînieĭ „	200
Soc. Asig. Dacia-Rom. „	200
„ „ Națională „	202
„ » reas. Patrie „	100
» rom. con. luc. p. „	200
» de Basalt artific. „	250
» Letea »	—

Din străinătate

— prin fir telegrafic —

1 Octombrie 1897,

New-York: Griŭ prompt 6/8 urcare; termin 7/8 urcare.

Porumb neschimbat.

Londra: Tendința neschimbată.

Anvers: Tendința neschimbată.

Paris: Griŭ prompt 20 centime urcare, griŭ termin 25 centime urcare.

Budapesta: Griŭ de primă-vară fl. 11.83

Viena	Redeschiderea	Inchiderea
Griŭ de prim.	fl. 11.78	11.82
„ „ toamnă	„ 11.91	11.94
Ovăz de prim.	„ 6.64	6.65
Secară de prim.	„ 8.83	8.90
„ „ toam.	„ 8.87	8.94
Por. Maĭ, Iunie	„ 5.89	5.89
„ Sept. Oct.	„ 4.96	4.97

Tendința fără de activitate, calmă.

DEPLASARI

1 Octombrie

Hôtel Continéntal: Demetriadi, advocat, Buzĕu. L. G. Cavadia, comers., Brăila George Tacu, adjutor de primar, Iașĭ. Eduard Ghica, consilier comunal, Iașĭ. G. Macry, deputat, Iașĭ. Colonel Gigărtu, militar, Craiova. Friend Kronfel, propr., Sibiu. Kovatcheff, prop., Rusciuk.

Hotel Boulevard: General Iarca militar, Iașĭ. M. Neimann, director, Cîmpina. G. Honede, inginer, Bacău. Leopold Brandt, director, Braunchveig. Emerez de Clarmoy, advocat, Paris

Hotel Capșa: General Pilat, Galațĭ. G. Negroponte, prop., Mărășeștĭ. D-na Economu, prop., Mărășeștĭ.

Hotel Frascati: N. C-tinescu, deputat, Buzău. Felice Fantane. inginer, Giurgiu. Yamandis, comers., Constantinopol.

Hotel Englis: C. Zăgănescu, senator, Slatina. V. Dumitrescu. student, Braila. A. Scurtu, prop., Buzău. V. Cosma, prop., Tîrgoviște. Sub-locot. Ionescu, militar, Ploeștĭ.

Hotel de France: Veinberg Iosef, comers., Craiova Caufman, comers., Bîrlad, Volf Max, comers., Brăila. Volfinger W. comers., T-Măgurele. Orstein, comers., Buzău. Sonfer, comers., Brüm. Moror, medic, T.-Severin.

Hotel Union: Iancovescu, pref., R.-Vîlcea. Carteanu, inspector, T.-Jiu. Costescu, prop., Craiova. I. Brașogeanu, comers., Galațĭ. Liga, deputat, Bacău. Petrescu, inginer. Iașĭ. Dragonescu, farmacist. Cerabia.

Hotel Regal: G. Pișu, advocat, Craiova. T. Caravia prop., Caracal. Gheibaldan, prop., Ploeștĭ.

Hotel Collaro: Alecu Stavridi, prop., Ploeștĭ. Cogalniceanu. prop. Ploeștĭ. Grădișteanu, funcționar, Brăila. A. Monferato, comers., Galațĭ.

Hotel Metropol: T. Galleriu, inspector școlar, Bacău. Bellotanu, inginer, Bacău. S. Solomon, comers., Iașĭ. Căpitan Carapancea, prop., Drăgășanĭ. Ștefan Anastasiu, prop., Buzău. Colonel Sorescu, militar, Tîrgoviște. D. Georgescu, vice consul, Constantinopol.

Hotel Central: Camitopol, comers., Galațĭ. Capon, comers, Giurgiu Ionescu C. prop., R.-Sărat. Mărgăritopol, moșier, Giurgiu. Popescu A. moșier, Ploeștĭ. Pribegeanu Al. Ploeștĭ. Stoicescu G. moșier, Ghimpațĭ. Sachelias C. moșier, Goeștĭ. Teodorescu N. comers., Călărașĭ.

Hotel Bristol: Profet, administrator, Bacău. General Murgescu, marinar, Galațĭ. Locot. Colonel Marcu, militar, Craiova. Thalier, comers., Iașĭ. Zachariadi, șef inginer, Constanța. L. Gabriel, bancher, Ploeștĭ. Maior Săvulescu, militar, Craiova. Edelmuller, voiajor, Birminzhan Hass, voiajor, Viena. A. Szoyka, voiajor, Viena. Hollo, director. Orșova. A. Kochen, comers., Brașov.

Hotel Dacia: Vasile Genef, comers., Șumla. N. Caralef și G. Ivanof, comersanțĭ, Varna, L. Chiritescu, comers., Romanațĭ. A. Parașchivescu, comers, Roșiorĭ. Bobes, comers., Craiova. A. C-tinescu, comers., Giurgiu, G. Levy, comers., Rusciuk. A. Trandafirescu comers., R.-Vîlcea. Dincă Schileru, deputat, Gorj. Maior Lambru, militar Constanța.

Hotel Universal: Hornstein, comers., Ialomița. Căpitan Herescu, militar, Ialomița. G. Pesulescu, comers., Ploeștĭ,

Buletin agricol

Deficit colosal. —Recolta în Rusia. —Speranțe pentru viitor. Piața străină. — Piața noastră.

Luînd media diferitelor statistice publicate pînă astăzĭ, am alcătuit un tabloŭ, din care reiese că producțiunea universală a griuluĭ în anul de față, comparată cu acea din anul trecut, dă un deficit de 26.500.000 hectolitri.

Recolta în Rusia

Dacă diferitele statistice ce posedăm, atît oficiale cît și particulare, sînt toate unanime în concluziunile lor, pentru a ne arăta că Statele Unite și Canada aŭ în acest an o producțiune foarte bogată care permite un excedent exportabil de cel puțin hectol. 85 000.000, nu tot ast fel este cu Rusia de exemplu. Acest imperiŭ este prea vast pentru a se putea cunoaște adevărul. In unele provinciĭ recolta a fost atît de slabă, în cît s'a vorbit de foamete. Astăzĭ se adeverește că aceste știrĭ eraŭ exagerate, și că luată în total pentru tot imperiul, producțiunea poate fi evaluată la 90—95 milioane de hectol. (uniĭ susțin chiar 125 milioane), carĭ, unite cu depozitele de mărfurĭ vechĭ acumulate în interiorul țăreĭ din excedentele recoltelor din aniĭ din urmă, vor permite exportarea uneĭ cantitățĭ de aproximativ 25 milioane de hectolitri de griŭ.

Speranțe pentru viitor

Susmenționatul tabloŭ ne arată pentru anul de față un deficit în recolta

totală a lumeĭ de hectol. 26.500.000. Acest deficit, deşi însemnat, nu este atît de neliniştitor, dacă considerăm, că pe lîngă că maĭ există stokurĭ nevăzute de mărfurĭ vechĭ, consumaţiunea grîuluĭ se reduce şi se înlocueşte prin alte producte cînd producţiunea este maĭ slabă şi preţurile maĭ ridicate. In condiţiunĭ normale vom putea dar ajunge la viitoarea recoltă fără a întîmpina lipsurile ce se prevedeaŭ la începutul campanieĭ, şi fără a vedea schimbărĭ senzibile în preţurile actuale.

Destul numaĭ ca o temperatură defavorabilă să nu causeze daune nouilor semănăturĭ, inspirînd grijĭ pentru viitoarea recoltă, ca frigurĭ timpuriĭ să nu închidă porturile ruseştĭ şi ale noastre, înainte de epoca normală, împedicînd expediţiunile aşteptate, saŭ în fine ca cererea consumuluĭ european să nu fie îndestulată în deajuns de ofertele cultureĭ indigene, carĭ s'ar arăta maĭ rezervată, în speranţă de preţurĭ maĭ bune; atîtea eventualităţĭ ce sînt de prevăzut şi carĭ, de s'ar produce, ar cauza perturbaţiunĭ neaşteptate în mersul normal al tîrgurilor de cereale, producînd fluctuaţiunĭ senzibile în preţurĭ. Dar factorul principal în regularea lor, îl vom găsi în ţările cu recolte tardive precum Argentina, Chili, Uruguay, Australia, Indiĭ etc., şi în producţiunea ce ne vor da.

Dacă perspectivele de astăzĭ se vor menţine favorabile pînă la sfîrşit, şi dacă aceste ţărĭ vor putea exporta cantităţile ce sînt aşteptate, echilibrul între cererea şi oferta va putea fi menţinut, şi vom ajunge la viitoarea recoltă, trecînd poate prin momente de excitaţiunĭ fără a vedea însă preţurĭ marĭ. O lipsă însă în prevederile actuale în acea parte a lumeĭ va putea avea urmărĭ, ce nu ne este posibil de a aprecia astăzĭ.

Piaţa străină

New-York a închis Sîmbătă cu: disponibil 100 3/8° contra 94 7/8° acum 8 zile. Decembrie 95 7/8 contra 91 5/8 acum 8 zile. Maĭ 94 7/8 contra 90 5/8 acum 8 zile, adică în urcare cu 5 0/2° pentru marfa disponibilă, şi cu 4 1/4° pentru terminele depărtate.

Cu toată această amelioraţiune, tîrgurile din Europa aŭ rămas calme, cu cerere regulată, dar foarte limitată din partea consumuluĭ. Expediţiunile din America şi din cele-l'alte ţărĭ exportatoare, se menţin îndestulătoare în cît oferta întrece cererea; pe de altă parte, cultura indigenă a putut oferi maĭ mult ca de obiceĭ, reţinută fiind în lucrările cîmpuluĭ de multele ploĭ ce aŭ căzut în centrul Europeĭ.

Piaţa noastră

Piaţa noastră, care se regulează după mersul celor de afară a urmat de a fi calmă cu transacţiunĭ foarte limitate. Preţurile se menţin aproape neschimbate, ast-fel că putem menţine cotaţiunile noastre din săptămîna trecută, adică:

Grîŭ lb. 57—58 cu 2 la sută corpurĭ Leĭ 12 3/4—13 1/4 şlep; lb. 54—56 cu 2—4 la sută corpurĭ leĭ 10 jum. pînă la 11 şi un sfert şlep; 50—52 cu 4—6 la sută corpurĭ leĭ 8 treĭ sferturĭ pînă la 9 jumătate. Vagoane de pe linie fr. 1.200—1 400 după calitate.

Secară inactivă calmă lb. 48—50 leĭ 5.60 -6 şlep; lb. 52—54 leĭ 6.50—7 şlep; la sută de ko. din vagon (libre 48—50) leĭ 7.75—8.25.

Orz neglijat lb. 40—42 leĭ 3.80—4.20 şlep, lb. 44—46 leĭ 5.30—5.50 şlep, lb. 48—51 leĭ 6—6.50 şlep; la sută de kl. din vagon (lb. 40—44) leĭ 6.60-7.50.

Orzoaĭca suta de kl. din vagon, leĭ 10—12 după calitate.

Ovăz suta de kl. din vagon leĭ 8.—10 după calitate.

Fasole suta de kl. din vagon comună leĭ 12 1/2—13 după calitate.

Fasole suta de kl. din vagon bună leĭ 14 jum.—15 jum.

Rapiţă fără cere cu tendinţa slabă lb. 46—48 inferioară cu miros leĭ 11—11 şi un sfert ex şlep, lb. 50—52 bună fără miros leĭ 12—12 şi un sfert.

Meiŭ slab lb. 58—60 leĭ 5.40—5.70

Porumb negligeat oferit; comun lb. 62—63 leĭ 6.10—6.20 ex şlep. Comun lb. 60—61 leĭ 5.80—5.95 ex şlep. Colorat lb. 62—63, nominal fără cerere leĭ 6.20—6.40 ex şlep. Roşiu lb. 62—63 leĭ 7 jum.—7 treĭ sferturĭ ex şlep. Cincantino vechiŭ la sută kl. leĭ 9—9 şi un sfert ex şlep. Cincantino noŭ suta kl. 8 jum. 8 treĭ sferturĭ.

Marmorosch, Blank & Comp.

MODE

Redingotă

Redingotă de demi saison în postav bej. Dos ajustat fără cusătură la mijloc. Inainte uşor încrucişat cu reverurĭ marĭ de velur loutre. Nasturĭ de aceiaş culoare.

Mîneca se termină cu o manşetă de velur.

Laura

Licitaţiunĭ

— Se dă în întreprindere lucrările de apărare şi şoselele de acces la podul de peste apa Olăneştĭ, la Rîmnicu Vîlcea.

Valoarea, după devis, este de leĭ 300.000.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de 17 Octombrie 1897, la orele 4 după amiazĭ, precis.

— Se dă în întreprindere construcţiunea a 9 bucăţĭ ridurĭ de sprijinire pe şoseaua naţională Piteştĭ-Cîmpu-Lung-Frontieră, între km. 63—69.

Valoarea, după devis, este de leĭ 63.856, banĭ 38.

Licitaţiunea se va ţine în ziua de 25 Octombrie 1897, la orele 4 post-meridiane, precis.

Pentru gospodine

Lichior de trandafirĭ.—Pentru a face lichior din trandafirĭ sălbaticĭ, se lasă fructul acestora pînă cînd îl apucă un ger. Apoĭ se culeg fructele, se storc şi se toarnă pe un litru de fructe, treĭ litre rachiŭ curat. Apoĭ se adaogă jum. chilogram zahăr alb, pisat şi se pune toată amestecătura pentru opt zile la un loc cald. Apoĭ se filtrează lichidul prin hîrtie sugătoare şi se toarnă în sticle astupate cu îngrijire.

Gastr.

Bibliografie

Sănătatea copiilor, revistă populară-medicală Colecţia pe anul 1896, 250 paginĭ de dr. Rappoport. Se găseşte de vînzare la librăriile: Alcalay, Sfetea şi Müller, pe preţul de 4 leĭ.

FOIŢA ZIARULUI ADEVĔRUL

132

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

Epilog

II

Antoine gîndi că dacă Thomeret care nu se deghizase şi care era cunoscut prin părţile astea, voia să se ducă la Monthermé, trebuia să se dea jos cu o staţie maĭ nainte saŭ maĭ în urmă de această gară; fie Laifour înainte, fie Braux-Levrezy în urmă.

El prevedea de asemenea că Thomeret va reînoi poate tentativa făcută odată deja şi pe care Antoine o auzise povestind-o Joltran, adică de a se arunca jos din tren maĭ nainte de sosirea acestuia la staţie.

Antoine privi calea.

De o parte se aflaŭ stîncĭ, iar de alta pămînt neted pînă la un loc oare care.Pe prima parte fiind imposibil de sărit, rămînea decĭ a doua.

Prin urmare, dacă ar fi voit să încerce, Thomeret pe aicea avea să se arunce jos.

Şi Antoine se aşeză la uşe.

Noaptea sosise.

Intre Laifour şi Monthermé, Antoine văzu de o dată că, din vagonul de clasa întîĭ vecin cu al luĭ cine-va eşi, deschise uşa şi inspectă vagoanele înainte şi înapoĭ.

El nu văzuse pe Thomeret.

Ştia însă că dînsul era acolo şi încă singur.

Trenul îşĭ micşură viteza la o curbă, apoĭ ceva maĭ nainte, la intrarea într'un tunel.

Antoine privea.

De la un loc nu maĭ putu să vază.

Dar hotărîrea era luată.

El era un om curagios şi care, acceptînd o misiune, nu dădea îndărăt din faţa nicĭ-unuĭ pericol.

— Fiind-că el a sărit voĭ sări şi eŭ!

Şi chiar se aruncă jos.

Dar, din nefericire trenul îşĭ reluase viteza de maĭ nainte.

Şi Antoine, sărind se lovi teribil de un stîlp telegrafic.

Avu însă forţă să se tîrască ceva maĭ încolo.

Apoĭ rămase întins, ca şi cînd ar fi fost mort.

Totuşĭ, nu avea nicĭ o contuziune aparentă.

E mort? Trăeşte?

Orele nopţeĭ se strecuraŭ. El nu dădea nicĭ un semn de viaţă.

Tocmaĭ dimineaţa îşĭ reveni în fire; braţele începură să i se agite iar capul să i se ridice şi să cadă iar.

El nu'şĭ recăpătă cunoştinţa de cît cu greŭ. Ceva ca o greutate mare îĭ întuneca memoria.

Totuşĭ puţin cîte puţin, ideile îĭ reveniră. Asemenea puţin cîte puţin îĭ reveni şi sentimentul existenţeĭ.

Şi cu dînsul şi sentimentul dureriĭ, al uneĭ durerĭ teribile care'ĭ coprinse de odată tot corpul.

El nu'şĭ putu stăpîni un strigăt de durere.

Voi să se ridice, sprijinindu-se pe cele două mîinĭ: era aşa de aproape de Meuza că cea maĭ mică mişcare putea să'l facă să se rostogolească în ea.

Şi această mişcare îĭ zmulse un alt strigăt.

S'ar fi zis că nu'ĭ rămăsese de cît bustul, că singur bustul putea să se mişte: picioarele rămaseră inerte.

Ambele picioare îĭ eraŭ sfărîmate.

Şi din noŭ durerea îl apucă aşa de tare că leşină pentru a doua oară.

. . . .

Maĭ încolo, la cîte-va sute de metri, Thomeret căzuse de asemenea; dar se ridică fără să fie rănit, după ce maĭ întîĭ rămase un moment zăpăcit. Se sforţă însă, se opinti şi o luă la drum. Nimic nu'ĭ era.

Şi nimenĭ nu l'a văzut. De altfel ce'ĭ păsa. Cînd îşĭ va fi îndeplinit proiectul, va şti foarte bine s'o şteargă iar în Belgia.

El apucă prin munţĭ spre a nu fi văzut de cine-va.

Noaptea şi-o petrecu în pădure.

Şi tocmaĭ dimineaţa, cînd de-abia se zărea de ziuă, el o luă spre Monthermé.

Toată lumea din sat dormea.

Nu se auzea cîntecul cocoşuluĭ încă

Era în dimineaţa zileĭ de sărbătoare, în dimineaţa nunţeĭ.

Thomeret se opri în faţa luĭ Malavisée.

Aicĭ îĭ era ţinta.

Joltran dăduse lucrătorilor săĭ treĭ zile de concediŭ: în ajun, ziua nunţeĭ şi a doua zi.

Stiolăria nu funcţiona, cuptoarele eraŭ stinse, atelierele deşarte.

Thomeret intră în curte.

Un crud surîs i se ivi pe buze.

El alunecă pînă la ateliere, pătrunde în lăuntru se sue pe o scară în rafturĭ şi se ascunde acolo.

Şi cu cuţitul ce'l avea la îndemînă, face o gaură în scîndurĭ, graţie căreia poate să vadă lesne în curtea caseĭ şi în grădina despre Meuza.

Nimic n'avea să scape din cîte aveaŭ să se petreacă.

Apoĭ se culcă şi, adormi; dar maĭ la fie-care moment, se trezea din cauza grijeĭ ce-o avea ca să nu piardă ceva din spectacolul pentru care şi venise.

III

Era în dimineaţa zileĭ bine cuvîntate.

Ceaţa se împrăştiase şi după ce flotase un moment de-asupra Meuzeĭ, ca nehotărîtă şi gata să se întunece soarele, sfîrşise prin a dispare, iar cerul cît-va timp înourat apărea în toată claritatea sa.

Locuitoriĭ satuluĭ se treziseră şi pretutindenĭ eraŭ veselie.

O animaţie neobicinuită domnea la Malavisée trebuia să se primească invitaţiĭ, să se îmbrace mireasa să se facă toate preparativele pentru această zi. Era un dute-vino incontinuŭ.

Blanşa era radioasă; Gilbert era fericit.

In ochiĭ tuturor carĭ se aflaŭ acolo se vedea bucurie.

Totuşĭ, o femee era cîte o dată preocupată: Sabina.

Ce'ĭ cu Thomeret? Dar ea părăsi îndată această ideie şi, lăsîndu-se apucată în vîrtejul bucurieĭ celor de prin prejur izbuti să nu se maĭ gîndească de loc la dînsul

Oare Gilbert nu era totul pentru dînsa?

Şi de cîte orĭ întîlneşte privirea tînăruluĭ om, nu vede dînsa afecţiunea imensă şi tandreţa nesfîrşită pe care a ştiut să i-o inspire?

Doĭ oamenĭ nu maĭ sînt triştĭ şi gravĭ.

Joltran şi Filip.

El se gîndesc la pericolul misterios care ameninţă această sărbătoare.

— Ah! dacă ar cunoaşte acest pericol! Ar fi uşor să se opună luĭ, să'l înlăture! Dar care este acest pericol? De unde va trebui să vină el?

Joltran zise luĭ Filip:

— Dedă-te bucurieĭ acesteĭ zile, fiul meŭ. Lasă-mă să veghiez singur asupra fericireĭ voastre... E de-ajuns...

El nu putea să se îndoiască că pericolul era foarte aproape.

Va urma

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda